

Нардеп сплатив заставу за чоловіків із Ковельщини, які лопатами відбивалися від ТЦК

Ще трохи – і сільські діти бачитимуть корів лише в книжках...

№ 24 (16 973)

ВОЛИНЬ

Середа, 17 червня 2026 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Незагойна рана

«Мій Славик загинув 6-го травня, а 8-го прийшов наказ на його звільнення зі служби...»

Дружина В'ячеслава Хилюка, який віддав життя за Україну, Світлана, показує фото картини, на якому – вона із синами, а за ними – постає В'ячеслав – чоловіка й батька з білими крилами ангела-охоронця. Таким вона бачить зараз свого коханого, таким бачать тата діти – Максим та Андрій, яким на день загибелі батька було 14 і 11 років

«Я ще раз піду на позицію, востаннє, бо моя черга...» – такими були прощальні слова її В'ячеслава, який не підозрював, що більше не повернеться із найболучішої точки країни, а віддасть Україні всього себе до останньої краплини крові і навіки стане Героєм

Ангелом-охоронцем бачить зараз свого коханого чоловіка його дружина Світлана, таким бачать тата його сини.

Історія невимовного болю – на с. 8

Фото з архіву Світлани ХИЛЮК.

■ Гірка втрата

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Дуже важко змиритися з чорною звісткою про передчасну смерть цього чоловіка неймовірної шляхетності та людяності.

Фермер із серцевим клапаном, але з великим серцем

8 червня 2026 року відійшов у засвіти відомий аграрій, керівник СФГ «Нива», депутат Берестечківської міської ради Луцького району, меценат, невтомний дослідник української історії, козащини та визвольних змагань, воїн-«афганець» 65-літній Анатолій Маслічук

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

бовець Сергій Годлевський.

«Я ніби бачу Тебе у вишиванці на Божих хмарах, оповитий Небесним світлом, дивишся усміхнений на нас і, як завжди, дбаєш про всіх нас», – так влучно в спогаді про друга описав обрану ним земну місію і життя в засвітах світлої душі Анатолія Миколайовича волинський історик і військовослуж-

Справді, на похороні 65-річного Анатолія Маслічука, тужив увесь світ, адже стільки слів співчуття, жалю, підтримки приймала родина від друзів та співвітчизників із Парагваю, Канади, Іспанії, Німеччини, Польщі... Вічній пам'яті друга, добродія, українолюба Анатолія Маслічука присвячує цю публікацію і газета «Волинь»...

Про аграрія-патріота читайте на с. 6

■ На лінії вогню

Його пломба тримається 40 років, а він тримає зубний фронт «Сталевої Сотки»

Стоматолог Ігор Чолій на псевдо «Дантист» служить у медичній роті 100-ї ОМБр і щодня повертає бійцям спокій без болю

Начальник пересувного стоматологічного кабінету медичної роти 100-ї окремої механізованої бригади Ігор Чолій на військовій службі з 2 березня 2022 року.

Фото: 100 ОМБр.

Розповідь про професіонала – на с. 10

Кому дісталася 1000 гривень серед передплатників «Волині» с. 9

■ Пульс тижня

У Луцькому районі після обприскування сої постраждали городи селян

У селі Мирне після обробки полів агрохімікатами у людей масово пожовкла малина, постраждали груші, кабачки та квіти

Микола ДЕНИСЮК

Селяни скаржаться не лише на втрату врожаю, а й на різкий запах хімії та проблеми з диханням. За даними ТРК «Аверс», обурені люди провели збори з цього приводу. Відповідати перед селянами довелося представникам агрофірми. Директор агропідприємства факт хімічної атаки не заперечує. Мовляв, препарат просто виявився не таким, як хотілося. Тож тепер обіцяють переглянути склад препарату та виплатити постраждалим компенсацію. ■

У жахливій ДТП загинув водій поліції охорони

Поблизу села Дачне Луцького району сталася лобова ДТП за участю службового автомобіля поліції охорони та легковика Volkswagen Passat

Наталія НЕКОЗ

14 червня внаслідок аварії загинув водій службового авто – працівник Управління поліції охорони Волині Андрій Іванович Побочий, який працював у відомстві з 1994 року.

Водій легковика також загинув на місці, ще один правоохоронець отримав травми. Кілька днів раніше, 9 червня, від отриманих у ДТП травм помер майор поліції Тарас Лось – оперуповноважений сектору кримінальної поліції (раніше працював у Горохові). ■

Шацькі озера готові до літнього сезону

Дно перевірили, пляжі обробили: безпека та чистота Світіязя під контролем

Раїса ІВАНЮК

Адміністрація Шацького національного природного парку разом із рятувальними та лабораторними службами завершила основні технічні етапи підготовки пляжів і водойм. Усі ключові безпекові заходи виконано — рекреаційні зони готові приймати відпочивальників. Дно повністю перевірено. Водозахоронна група провела обстеження та очищення дна пляжу «Центральний» озера Світіязя на ділянці розміром 1000х150 метрів. Здійснено заміри глибин і вилучено всі сторонні предмети, що могли б становити небезпеку під час купання. Території масового відпочинку додатково пройшли обов'язкову профілактичну обробку від кліщів. ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

■ У номер!

російські варвари-ординці атакували Києво-Печерську лавру!

МОСКОВСЬКИЙ ДИЯВОЛ ЗОВСІМ СКАЗИВСЯ

Україна вимагає від ЮНЕСКО «негайної та адекватної відповіді» на російський удар, який значно пошкодив будівлі Києво-Печерської лаври.

Василь РОГУЦЬКИЙ

Україна ініціює всі відповідні процедури в рамках ЮНЕСКО та всі інші міжнародні механізми, вимагаючи «негайної та адекватної відповіді» на російський удар, який значно пошкодив Києво-Печерську лавру. Про це заявив міністр закордонних справ України Андрій Сибіга.

Як відомо, в ніч на 15 червня російський дрон влучив в тисячолітню Успенську церкву лаври, виникла велика пожежа. Під час атаки на Київ та інші міста московія використала 70 ракет, з яких 34 – балістичні, та 611 безпілотників. У Києві загинули 4 осіб, зазнали поранень 30 людей, серед яких двоє дітей. У Харкові загинуло 5 рятувальників, – росія завдала повторного

Після атаки «Шахедом» горить одна із найбільших християнських святинь України і світу, заснована 1051 року. Для путіністів нема нічого святого. Але скільки ще жителів Волині ревно моляться за уцц кб?!!

■ Резонанс

Скандал навколо «Волиньвугілля»: депутат звернувся до силовиків

На підприємстві були виявлені серйозні порушення під час перевірки Міністерства енергетики

Ігор БУГ

У зв'язку з цим народний депутат від Волині Ігор Гузь звернувся до Генпрокурора, Голови Нацполіції та ДБР з вимогою «взяти цю справу на особливий контроль і провести оперативне, всебічне та об'єктивне розслідування». «Нещодавня перевірка Мі-

ністерства енергетики виявила серйозні порушення на ДП «Волиньвугілля», серед яких продаж критично важливого обладнання шахти «Бужанська» за заниженими цінами, сотні тонн необлікованого вугілля, фактичне використання орендованих площ понад заявлені, витрати на обладнання, яке не використовується, та безпідставні виплати керівному складу на тлі заборгованості із зарплат працівникам показують системну проблему, яка загрожує роботі державного підприємства та працівникам», – зазначив пан Гузь. ■

■ Сумні реалії

Працівниця обласної лікарні «торгувала» інвалідностями

Ціна питання – 4000 доларів США

Катерина ЗАГАЙКО

Прокурори Волинської обласної

прокуратури направили до суду кримінальне провадження щодо медичної працівниці КП «Волинська обласна клінічна лікарня», яка за грошову вина-

городу «вирішувала питання» щодо встановлення групи інвалідності жінка одержала 4000 доларів США. Затримали її у квітні 2026 року в момент отримання коштів. ■

За свій вплив на прийняття членами експертної коман-

■ Добра новина

У поліції Волині розпочав роботу Центр ветеранів

Цими днями офіційно стартував Центр реінтеграції ветеранів «Волинь», створений на базі ГУНП в області

Ольга БУЗЛУК, речниця Нацполіції Волині

Це спеціалізований простір підтримки військовослужбовців та ветеранів Збройних Сил України, працівників Національної поліції України, Національної гвардії України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Державної прикордонної служби України та всіх Сил Оборони.

Центр створено для соціальної та психологічної

удару по об'єкту, на якому вони гасили пожежу.

«Завдавши удару по Києво-Печерській лаврі, одній з найбільших святинь християнства, путін назавжди вписав своє ім'я у список найгірших варварів в історії, – зазначив міністр Сибіга. – Він має бути проклятим на віки. І він програє цю війну.

Від Орди у 13-му столітті до нацистів та більшовиків у 20-му столітті, святі місця Києва зазнавали численних варварських нападів.

«Завдавши удару по Києво-Печерській лаврі, одній з найбільших святинь християнства, путін назавжди вписав своє ім'я у список найгірших варварів в історії.»

Зараз ми маємо справу з російськими терористами, які вже перевершили ІДІЛ у своїх злочинах проти культурної спадщини. Тільки російські покидьки, які не мають нічого святого, можуть навмисно пошкодити Києво-Печерську лавру, унікальний об'єкт спадщини ЮНЕСКО, що знаходиться під особливою охороною.

Ми терміново ініціюємо всі відповідні процедури в рамках ЮНЕСКО та всі інші міжнародні механізми, вимагаючи негайної та адекватної відповіді на це державне варварство.

Очікуємо рішучої реакції міжнародних інституцій та столиць. Жодних розпливчастих слів, мовчання чи слабких кроків. Необхідні дії, щоб зупинити російське варварство», – зазначив Андрій Сибіга.

Тим часом у міністерстві оборони росії назвали удар по Лаврі «відповіддю на теракти» Києва. Про які саме «теракти» йдеться, у відомстві не уточнили. Лише цинічно констатували: «Цілі удару досягнуто, всі призначені об'єкти вражені». ■

адаптації ветеранів і членів їх родин, надання психологічної допомоги, соціального супроводу та відновлення психоемоційного стану тих, хто потребує підтримки після повернення до цивільного життя. Простір є інклюзивним і відкритим для всіх незалежно від місця служби чи відомчої належності. Крім того, тут здійснюватимуть прийом фахівці спеціалізованого центру з розшуку осіб, зниклих безвісти за особливих обставин. ■

Із 12 червня на території Шацького національного природного парку відновлено роботу екологічного поста «Венське», що на дорозі між селом Положеве і Шацьком. Тут стягують плату за відвідування території парку транспортними засобами: 50 грн для мотоциклів, 100 грн для легкових автомобілів і мікроавтобусів, 150 грн для автобусів та вантажівок.

■ На перших ролях

Фотоколлаж: expres.online.

Не так давно глава Білого дому намагався приховати «тривожні» синці на руці тональним кремом.

Дональд Трамп не хоче бути «старим президентом»

14 червня президентів США виповнилося 80 років. Лише 16 зі 186 лідерів країн-членів ООН старші за нього

Марта САЛО

Так, найстаршим світовим лідером є 93-літній президент Камеруну Поль Бія. Він обіймає посаду близько 44 років – більше, ніж загалом живуть 13 нинішніх лідерів країн світу.

З іншого боку рейтингу, наймолодшим лідером серед країн-членів ООН є 36-літній прем'єр-міністр Непалу Бален Шах – колишній репер та мер Катманду, який став прем'єром після протестів у країні. Загалом, середній вік світових лідерів становить 63 роки.

«ВІК СТАВ ЙОГО СЛАБКИМ МІСЦЕМ»

Тим часом президент США дратується, коли його порівнюють з іншими літніми політиками, болісно сприймає тему власного віку і не любить розмов про старість.

Як пише провідна американська газета The New York Times, Трамп прагне продемонструвати енергійність і високу працездатність, однак питання, пов'язані з віком, залишаються для нього чутливою темою.

Джерела газети в оточенні нинішнього глави Білого дому вважають, що він не хоче асоціюватися з образом «старого президента» і намагається всіляко підкреслювати свою фізичну активність та здатність витримувати напружений графік.

Як пише NYT, головна причина такого дискомфорту полягає не в конкретних проблемах зі здоров'ям, а в усвідомленні того, що навіть

президентська влада не здатна зупинити час.

При цьому видання окремо підкреслює: мова не йде про будь-які підтвержені серйозні захворювання або когнітивні порушення у американського лідера. Матеріал скоріше присвячений тому, як наближення 80-річчя впливає на емоційний стан Трампа і його сприйняття самого себе.

«повністю придатний для виконання всіх обов'язків» президента.

Тим часом за словами експертів, не наближених до Білого дому, політик дедалі частіше демонструє ознаки деменції та зловживає нарцисизмом, а це може вказувати на те, що його поведінка лише погіршуватиметься.

«Тангенціальна мова є одним із діагностичних кри-

«Епатажний і дивакуватий 80-літній президент США вже 20 років одружений з Меланією Трамп, яка на 24 роки молодша за нього.»

Журналісти зазначають, що тема віку стала для президента США не тільки особистою, а й політичною вразливістю, з якою йому психологічно складно змиритися. Саме тому Трамп все частіше робить акцент на своїй енергії, витривалості та готовності продовжувати активну діяльність, незважаючи на вік.

ОСТАННІ ЗАЯВИ ПРО ЙОГО СТАН ЗДОРОВ'Я

Раніше віцепрезидент Джей Ді Венс в інтерв'ю CBS News, відповідаючи на публікації в ЗМІ на тему стану здоров'я президента США, відповів, що Дональд Трамп здоровий і сповнений енергії. Він підкреслив, що у Трампа навіть «більше витривалості та енергії, ніж у багатьох людей у кабінеті міністрів, які на 30 років молодші за нього».

Наприкінці травня Білий дім опублікував меморандум з описом результатів медичного обстеження Дональда Трампа. Згідно зі звітом, Трамп «залишається у відмінному стані здоров'я, демонструючи хорошу роботу серця, легенів, нервової системи та загальний фізичний стан» і

теріїв деменції. Те, чим він одержимий – це результат зловживання нарцисизмом. А одержимий він речами, які відображають його славу», – наголосив клінічний психолог та доцент Університету Джона Гопкінса Джон Гартнер.

Схожий «діагноз» американському лідеру приписував і кандидат медичних наук із Харкова Євген Комаровський. Як підкреслив лікар, він помічає імпульсивність дій Трампа і припускає, що той може мати проблеми з короткостроковою пам'яттю, адже забуває власні слова чи обіцянки, які дав напередодні. За словами Комаровського, це є характерним для вікових когнітивних порушень.

«Стареча деменція. У мене ніяких сумнівів в цьому немає. Це – звичайний діагноз. Він ж в цьому не винен», – говорить український лікар.

ІСТОРІЯ СТОСУНКІВ: З ОФІЦІЙНИХ ДРУЖИНИ І 5 ДІТЕЙ

Цікаво, що епатажний і дивакуватий президент США вже 20 років одружений з Меланією Трамп, яка на 24 роки молодша за нього. Вони

мають одного спільного сина Беррона Вільяма Трампа.

Меланія Трамп родом зі Словенії. До заміжжя була фотомоделлю та будувала кар'єру, працюючи у Мілані та Парижі. У 1990-х роках вона переїхала до Нью-Йорка. Під час модної вечірки у США 28-річна Меланія, яка на той момент мала прізвисько Кнавс, познайомилася зі своїм нинішнім чоловіком Дональдом Трампом. Однак тоді Трамп завітав на вечірку із дочкою норвезького бізнесмена Селіною Мідельфарт. На той час 52-річний Трамп займався бізнесом.

Спочатку Меланія не проявляла бажання зустрічатися із Трампом та згодом між ними зав'язалися стосунки. Вона відмовилася дати Дональду Трампу свій номер. Казала, що не хотіла бути серед тих дівчат, яким «він дзвонить». Натомість Меланія Трамп сама взяла номер свого майбутнього обранця. Трамп дав Кнавс усі можливі номери, які в нього були. Через тиждень вона зателефувала йому – і вони зустрілися.

26 квітня 2004 року Меланія та Дональд Трамп заручилися. Політик освідчився Меланії, подарувавши їй каблучку у 12 каратів за 1,5 мільйона доларів. Весілля пари відбулося 22 січня 2005 року і було одним із найгучніших на початку 2000-х. Наприклад, весільна сукня Меланії Трамп коштувала 100 тисяч доларів і виготовлялася протягом 550 годин, її створювали швачки відомого бренду Dior. Вага її святкового вбрання – 27 кілограмів.

У 2018 році Дональд Трамп потрапив у скандал. Його звинуватили у зраді Меланії. Зокрема, повідомлялося, що він мав роман із акторкою фільмів для дорослих Стормі Деніелс. Вона заявила, що мала інтимні стосунки із президентом у 2006 році. Це сталося після того, як Меланія у 2006 році народила їхню єдину дитину – сина Беррона Вільяма Трампа.

Меланія Трамп є третьою дружиною Дональда Трампа.

У попередніх шлюбах Дональд Трамп мав декількох дітей. Першою дружиною політика стала Іванна Трамп (Зельнічкова), вони одружилися у 1977 році. У цьому шлюбі у Трампа народилося троє нащадків: Дональд Трамп-молодший 1977 року, Іванка Трамп 1981 року, Ерік Трамп 1984 року.

З 1993 по 1999 рік Трамп перебував у шлюбі з акторкою Марлою Мейплс. Вони одружилися після того, як між ними виник роман, коли Трамп був у шлюбі з Іванною Трампом. Від цього шлюбу у президента народилася донька Тіффані Трамп у 1993 році. ■

Погляд

Віталій ПОРТНИКОВ,
журналіст, публіцист,
письменник, телеведучий,
блогер, член Українського ПЕН

Чому Абрамович приїжджав до Києва

Володимир Зеленський підтвердив інформацію про те, що до Києва для перемовин із українським президентом та іншими представниками керівництва країни приїздив російський олігарх Роман Абрамович – той самий Абрамович, який вже брав участь у переговорному процесі у 2022 році

У перше інформацію про приїзд «російського бізнесмена» до Києва оприлюднив путін під час Петербурзького міжнародного економічного форуму – як доказ того, що в Україні сподіваються на перемовини і зустріч президентів. Втім, путін від зустрічі із Зеленським вкотре відмовився, й багато хто навіть поставив під сумнів сам факт приїзду «бізнесмена» до Києва. Але навіть у перші ж хвилини після путінської заяви багато хто казав, що якщо хтось і приїздив, то це міг бути лише Абрамович.

Тому що Абрамович – це не просто «бізнесмен», недарма ж путін, коли розповідав про його вояж до Києва, назвав анонімного візитера «нашим колегою» – про бізнесменів президенти, як правило, так не говорять. Абрамович – невідомий і важлива частина путінської системи вже 26 років. Він був депутатом Державної думи і навіть губернатором одного з суб'єктів федерації – Чукотки, тобто державним службовцем, а не просто якимсь там підприємцем. Його вважають – ще з 1990-х років – людиною, яка відповідає за збереження накопичень влади. Саме тому Абрамович може телефонувати путіну, а путін – Абрамовичу. Зовсім не з кожним «бізнесменом» у путіна такий телефонний зв'язок.

Ми зараз не будемо намагатися зрозуміти, хто був ініціатором поїздки. У Києві і Москві з цього приводу будуть протилежні версії. Однак навіть якщо погодитися з російською – що це Зеленський запросив Абрамовича до української столиці – сам факт того, що путін дозволив олігарху поїхати, вже свідчить про зацікавленість російського президента у діалозі. От тільки в якому?

Головна проблема російсько-українського діалогу – це сприйняття реальності сторонами. Якщо Зеленський може вважати, що українські удари по Росії мають переконати путіна погодитися на мир, принаймні на перемир'я по лінії фронту, путін може дотримуватися абсолютно іншого погляду на розвиток подій. З його точки зору російська армія продовжує просуватися, російська балістика та інші ракети – руйнувати, а американці загрузли на Близькому Сході, і їм явно не до допомоги Україні.

Зеленський був готовий презентувати Абрамовичу картину реальності. Путін був готовий перевірити за допомогою олігарха, чи готовий Зеленський до капітуляції. Звісно, це саме та картина, яку ми спостерігали під час останнього саміту у «нормандському форматі» у Парижі у грудні 2019 року, коли зустрілися Зеленський і путін. І це саме та картина, яка спостерігалася у 2022 році під час перемовин у Стамбулі. І це саме та картина знову спостерігалася при спробі розпочати переговори після перемоги Трампа. Україна весь час пропонує росії картину реальності, а путін весь час хоче зрозуміти, коли у Києві капітулюють. Це справжній день бабака!

Проте не можна сказати, що нічого не змінюється. У 2022 році, навіть у 2025 році, ніхто й увати не міг таких ударів по Росії й того, що війна буде відбуватися на території обох країн, створюючи перспективи поступової руйнації російського ВПК та нафтопереробних заводів. Те, що путін готовий до місії власного олігарха в Києві, означає, що він також шукає шляхів призупинення війни і мінімізації втрат – хай на власних умовах, але ж шукає.

Питання лише в тому, чи буде в якийсь момент путін готовий до такого призупинення не на умовах української капітуляції, а на справедливих умовах. На даний момент такі можливості виглядають малоімовірними, і поїздка Романа Абрамовича до української столиці це тільки підтвердила.

Проте якщо українські удари по Росії будуть достатньо ефективними, й Україна отримає додаткові можливості захиститися від російських атак, ситуація, коли путін почне відступати від своїх максималістських вимог, може виглядати більш реалістичною. І ще більш реалістичною може виглядати ситуація поступового «згасання» війни протягом кількох наступних місяців або років без проведення серйозних перемовин і підписання будь-яких зобов'язувальних угод. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олександр КАЛЕНЮК – боєць із села Жидичин Луцького району;

Андрій МАКСИМЧУК – боєць із міста Луцька;

Юрій БІЛЬШЕВИЧ – боєць із села Дубове Ковельського району;

Артем КУЗЬМИЧУК – боєць із міста Ковеля;

Віталій БОРИЛЮК – боєць із міста Берестечка;

Андрій ЛАВРЕНЮК – боєць із міста Володимира;

Юрій РОСТАНИЮК – боєць із села Зелене, що на Горхівщині;

Микола КОБРИН – боєць із села Поворськ Ковельського району;

Сергій СМІХОВСЬКИЙ – боєць із села Поворськ Ковельського району;

Андрій ГРУЩУК – боєць із села Тишківичі Володимирського району;

Олександр БОНДАРЕНКО – боєць із міста

Луцька;

Богдан ЛЕХУШ – боєць із села Дігтів Володимирського району;

Володимир ВІННИЧУК – боєць із села Будки, що на Маневиччині;

Володимир КОЛЯДЮК – боєць із села Підгір'я, що на Ратнівщині;

Григорій КОШЕЛЮК – боєць із села Нуйно Камінь-Ка-

ширського району;

Микола МИХАЛЕВИЧ – боєць із села Дубове Ковельського району;

Іван СОКИРКА – боєць із селища Любшова;

Сергій ШУЛЯР – боєць із села Кримне Камінь-Каширського району;

Віктор КОРНІЙЧУК – боєць із села Горянівка, що на Ківерцівщині;

В'ячеслав ПАШКОВ – боєць із міста Володимира.

■ Пряма мова

«Будь-який розбрат між польським і українським народами неминуче призведе до тріумфу росії»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Юлія СВИРИДЕНКО, прем'єр-міністр України, про реформу ТЦК:
«Ми дійсно працюємо над реформою ТЦК. Ви сказали, що жодна європейська країна не знає, що таке «бустифікація», і не знає, що таке ТЦК: на щастя для них, тому що вони не знають, що таке війна. Цій складній реформі буде передувати реформа оплати праці. Це те, над чим зараз працює міністр оборони – контракти для піхоти і штурмовиків. Це – найскладніша реформа і найскладніше питання, яке є сьогодні в українському суспільстві».

Сергій ГРОМЕНКО, історик, про відмову польського міста Кельце передати Вінниці 15 списаних автобусів, бо в українському місті є вулиця Бандери:
«Іронія в тому, що в Кельце у 1946 році відбувся єврейський погром. Поляки убили 42 євреїв, хоча німецька окупація давно закінчилася, і жодної боївки УПА поруч не було. Якби я хотів ескалації у польсько-українських відносинах, рекомендував би Вінниці на один день назвати вулицю на честь жертв келецького погрому. Однак я щиро вважаю, що напівігнор польських історичних заяв із боку української влади – оптимальна стратегія на цьому етапі. Не пристаючи на вимоги щось перейменувати та не робити гучні заяви у відповідь – це правильний шлях. Принаймні наразі».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, обіцяє ще більше дронів та ракет по росії:
«росія випускає по нас близько 650 дронів і від 35 до 100 ракет за день. Ми відповідаємо. Звичайно, зараз у нас немає такої ж кількості засобів, але у нас є 300–350 засобів, які ми застосовуємо, і ми вийдемо на ту кількість, яка дасть змогу нам відповідати їм повною мірою. росія розуміє, що якщо буде 600 дронів та ракет (в українській сторони. – Ред.), то вони відчують цю війну так, як її відчуваюмо ми».

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, про нагнітання в Польщі антиукраїнської істерії через присвоєння одному з підрозділів ЗСУ імені Героїв УПА:
«Будь-який розбрат між польським і українським народами неминуче призведе до тріумфу росії. Переможе вона Україну – знищить і Польщу, хоч би якими ілюзіями про власну безпеку в європейських структурах чи НАТО не намагався захиститися від реальності пересічний поляк. Треба, зрештою, помітити, що світ учергове змінився – і жодних гарантій безпеки ні в кого більше немає. Ми можемо врятуватися тільки разом. Або разом загинути».

Володимир ПОПЕРЕШНЮК, український бізнесмен, співзасновник «Нової пошти», про так званий «податок на OLX», який передбачає оподаткування доходів від торгівлі через інтернет, сервісів оренди житла, таксі, доставки тощо:
«В результаті частина людей просто відмовиться від цієї діяльності, і пропозиція послуг стане меншою, а це автоматом призведе до зростання цін – таксі, доставка, оренда житла і стільки звичних сервісів навколо стануть менш доступними. У підсумку ми отримуємо очікуваний результат: доходи людей зменшаться, а ціни зростуть. От навіщо шкодити економіці?»

Андрій НЕБИТОВ, заступник голови Нацполіції, про те, до чого може призвести масова мобілізація правоохоронців:
«На мою думку, масова мобілізація правоохоронців призведе до сплеску злочинності. Коли патрулі рідшають, а відповідь на виклики затягується – кримінал відчуває слабину. Без поліцейських будь-яка країна у світі захищається, і це не наше припущення, а міжнародний досвід і чіткий розрахунок».

Сергій ФУРСА, фінансист, блогер, про катастрофу з «гонщиками» на українських дорогах, зокрема, в Києві, які призводять до кривавих трагедій:
«Зараз порушення швидкості карється штрафом у 170 гривень. І це в місті, на дорогах якого повно машин вартістю 100 тисяч доларів. Чи може штраф у 4 бакси вплинути на поведінку людини, що купує авто за 100 тисяч доларів? Звісно, що ні. Часто-густо кава в Києві коштує дорожче. То людина просто не зважає на такі штрафи. І буде їхати по смугі громадського транспорту, буде перевищувати, буде їхати на червоний знак світлофора. Бо – байдуже. Тим більше, що нові і дорогі авто роблять людину за кермом майже безсмертною. Бо їй дуже важко загинути. Дуже високий рівень безпеки... Доречно було б прив'язати розмір штрафу до вартості авто».

Рефат ЧУБАРОВ, Голова Меджлису кримськотатарського народу, про влучання українського дрона в панораму «Оборона Севастополя» (присвячена Кримській війні 1863–56 років, яку росія прогнала):
«Відповідальність за власну поразку у Кримській війні російська імперія переклала саме на кримських татар. І жорстоко їм помстилася. Вже в 1856–1860 роках унаслідок цілеспрямованої репресивної політики з Криму були витіснені сотні тисяч кримських татар й змушені були оселятися на землях Османської імперії. А хіба не це і є наша справжня історія? Чи це «інше»? Історія – це не ефектні панорами, створені для того, щоб приховати скоєні злочини. Тому не плачте за панорамою «Оборона Севастополя»».

ГАЛИНА, українська біженка в Німеччині, пояснила, чому вирішила повернутись додому:
«Я повертаюся з Німеччини в Україну. Ось і все. Не витримала я цих шикарних закордонних умов. Не витримала я цієї стабільності. Стабільно пахаєш, стабільно дім, робота. Стабільні стреси. Стабільне безсоння. Стабільні штрафи. Стабільно височенні податки. Стабільно шикарна медицина за мільйони, яку ти не отримаєш. Стабільно незрозуміле майбутнє. Стабільно немає мрій. І ти стабільно тут ніхто. В тебе стабільно болить серце. Ти рвешся додому».

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Справжній квадропарк: Порошенко передав військовим 122 «квадрики» для оперативної логістики

Маневреність, швидкість, легка прохідність – те, від чого залежить життя військових у кіл-зонах. Загалом команда Петра Порошенка передала на фронт уже понад 400 квадроциклів різних модифікацій

Ольга СОКОЛОВА

«Щільний вогонь із засідок, FPV-дрони, артилерія та розвідка супротивника робить неможливим переміщення звичайним пікапом. Тут потрібні легкі, але надійні квадроцикли. Саме по них до нас в офіс приїхали представники 17 бригад Десантно-штурмових та Сухопутних військ, Військово-морських сил, Сил безпілотних систем та Територіальної оборони. З нами сьогодні і легендарний військовий, який особисто спалив 18 танків супротивника, захищаючи Бахмут, Герой України Ілля Вергун. Наші добрі друзі Валерій Прозапас та багато воїнів великої мужності та професіоналізму», – зазначив Порошенко.

«Ми продовжуємо щодня укріплювати наше військо. Квадроцикли, які сьогодні передаємо в бригади, в бойових умовах стають

«Кожна така передача – це конкретне посилення фронту. Тож працюємо далі», – наголошує лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко.

чи не єдиним способом забезпечити штурмові дії, логістику та евакуацію. На нашій парковці зараз 122 таких «квадриків». Разом із тими, що ми вже передали у військо,

манди Порошенка зараз є ударні дрони «Блискавка», які нищать ворога швидко і, головне, неочікувано.

«Разом із дронами сьогодні передаємо мо-

розділів. Тож працюємо далі», – наголошує Петро Порошенко.

ТИМ ЧАСОМ

П'ятий президент передав у війська 25 комплексів протидії технічним розвідкам «Ай-Петрі». Вартість цієї партії – 260 мільйонів гривень. «Вперше частину оплати було здійснено за рахунок наших закордонних партнерів. Одна з країн НАТО закупила українську техніку для Збройних Сил України. Це – справжнє визнання української оборонної промисловості», – констатує Порошенко. ■

«Квадроцикли в бойових умовах стають чи не єдиним способом забезпечити штурмові дії, логістику та евакуацію.»

їхня кількість уже перевищує 400 одиниць. Це робить наш підрозділ більш маневреними та швидкими», – констатує п'ятий президент.

До речі, у кожній партії допомоги від ко-

більні пилорами, генератори, зарядні станції, «Старлінки» та багато корисної електроніки. Кожна така передача – це конкретне посилення фронту. Це – внесок у стійкість наших під-

■ Заява

Україні потрібні ракети і некельні санкції проти агресора

Лише упродовж однієї години цієї ночі країна-терорист випустила по Київщині близько 30 ракет. У Харкові загинуло 5 рятувальників ДСНС, які поспішили на допомогу людям. росія дочекалася поки працівники екстреної служби прийдуть на місце влучань та завдала повторного удару. Атаковано Дніпро. Сумщина. Усього росія спрямувала 70 ракет та 611 БпЛА

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України, лідер «Європейської Солідарності»

Лавра у вогні. Символ християнства пробують спалити російські варвари. Влучання в житлові будинки. У кіностудію Довженка. У Мистецький арсенал. У поштові відді-

лення. У бізнес-центри. У навчальні-заклади. Є поранені та загиблі.

Саме це росія називає «військовими цілями». Вона цілить у мирне життя українців. Вона цілить у культуру. Вона цілить у нашу віру. Країна-гній збудувала власну культуру на вбивствах, катуваннях та руйнуваннях. Вони

насолджуються горем інших людей.

Не потрібно роздивлятися бодай натяки на мир в очах путіна. Його треба змусити до миру.

«Не потрібно роздивлятися бодай натяки на мир в очах путіна. Його треба змусити до миру.»

Тому час робити дуже точно саме те, що здатне зупинити ворога.

Україні потрібні нові системи протиповітря-

ної оборони, більше ракет до них, більше інвестицій у власне оборонне виробництво та більше далекобійних можливостей для стримування агресора.

І саме тому світ має нарешті зрозуміти: санкції не повинні бути символічними. Вони мають позбавити росію ресурсів для продовження війни.

Дякую кожному, хто сьогодні вночі тримав небо та рятував життя людей, – силам ППО, рятувальникам ДСНС, поліцейським та медикам.

Вічна пам'ять усім загиблим. Щирі співчуття рідним... ■

Україна повернула понад половину своїх військових із російського полону. З початку повномасштабного вторгнення Україна змогла повернути 8989 полонених військових та 457 цивільних. Це більше, ніж половина українців, які перебували в російських застінках.

Вночі 10 червня українська ракета «Фламінго» втнула по підприємству «ВНДІР-Прогрес», що у російських Чебоксарах за 900 кілометрів від кордону з Україною. Внаслідок успішної атаки підприємство, яке виготовляє деталі до російських ракет, зазнало суттєвих пошкоджень та призупинило свою роботу.

Імена Потапа і Насті Каменських прибрали з «Алеї зірок» у центрі Києва. Нагадаємо, Потап і Настя Каменських під час війни неодноразово потрапляли в скандали. Що стосується продюсера, то він проживає за кордоном та не повертається до України.

■ Прощу слова!

Я росла в сім'ї, де скільки себе пам'ятаю, тримали корову. Мама завжди називала її годувальницею і доглядала за нею з особливою, можна сказати, любов'ю. Мені чомусь було дивно, коли корівка лащилася до своєї господині, дозволяла і погладити, і спокійно видіти

Ніна КОСТРУБА

Довго не зважала на наше прохання, щоб продати корову, бо з літами ставало все важче за нею доглядати, заготовляти сіно, привезти його, зберігати. Дуже раділа, коли передали в хороші руки сусідам і вона мала можливість її бачити.

Невеселі роздуми навіяла нещодавня поїздка в рідне село Хорлупи, що є частиною Підгайцівської громади, і побачені зовсім спорожні пасовища під назвами «Кухарщина», «Рутка», «Ліски», насичені зеленою травою обабіч дороги. Не паслося на них ні однієї тварини, не було припнуто ні одного телятки, як було ще зовсім недавно. А було стільки тварин, що чергу відпасати доводилося два, ну, може, три рази за сезон. Лише на нашій вулиці «Дубицька» налічувалося до ста корів, а сьогодні лише дві. А взагалі в селі у хлівах ще 5–6-ох хазяїв вранці чується мукання. Ось такі нинішні реалії життя.

Нещодавно фейсбучну мережу сколихнула полеміка про вартість домашнього молока. Що не кажіть, а ціни на нього ніяк не відповідають дійсності, тих затрат, тієї праці, з якими щодня стикаються сільські люди. Догляд за худобою – щоденна важка фізична праця. Утримувати корів, а здебільшого їх як рідкісні екземпляри

Ще трохи – і сільські діти бачитимуть корів лише в книжках...

ФОТОКОЛАЖ: volyn.com.ua / chatgpt.com.

«Кухарщина»... Насичене зеленою травою пасовище – спорожніло. Трилітрова банка молока – 120 гривень, а зверху там на три пальці сметани...

доглядають літні люди, – праця не з легких. Для декого з них продаж молока може бути однією з підтримок до невеличкої пенсії. Тому вони прагнуть гідної винагороди. Але відгуки на ціну за літр молока – різні. Деякі читачі згодні, що молоко домашнє, сільське і те, яке реалізують у маркетах, за смаковими якостями – різняться. Одні надають перевагу сільському, інші – магазинному, тому, що пройшло відповідну переробку. Пропозиція власника корови в селі, щоб літр молока коштував хоча б 60 гривень, викликала хвилю невдоволення. Бо – забагато.

А сільська жінка, яка ще тримає корівку і не може поїхати на ринок щоб продати молоко, змушена до-

мовлятися з молоковозом і віддавати його по 9 гривень за літр. Вважаєте, це добре? Бо іншого виходу немає. Ніхто не хоче їхати – дороге пальне.

Пані Катерина із села Коршовець, що неподалік Луцька. Зізналася, що свою продукцію на цей ринок вивозить уже більше 10 років. Задоволена, що та-

«Трилітрова банка молока – 120 гривень, а зверху там на три пальці виднілася сметана. Хіба це дорого?»

Поспішаю на фермерський ярмарок, що діє щочетверга та щосуботи на вулиці Глушець у Луцьку. Час від часу відвідую його. Мою увагу кожного разу привертає молода жіночка, що гостинно обслуговує покупців, а їх біля її лотка не бракує. Пропонує домашню продукцію, вирощену, як я зрозуміла, на власному городі, а також «молочку». Познайомилася.

кий є. Спостерігаю за покупцями, які у неї купують необхідне. Видно, що вони – постійні, замовляють на наступний раз. Щодо цін: за кілограм сиру – 130–150 гривень, залежно від жирності, півлітрова банка гладишкової сметани – 60 гривень.

Поруч чоловік продавав сир, і молоко. Трилітрова банка молока – 120 гривень, а зверху там на три

пальці виднілася сметана. Хіба це дорого?

Почула і коментар від відомого аграрія Волині, співзасновника і керівника СГТОВ «Романів» Віталія Заремби. Ось що він сказав: «На сьогодні в романівському господарстві утримується 500 дійних корів. Тваринництво завжди було у пріоритеті, якщо воно успішно розвивається, коли до проблем сільських трудівників прислухаються. На разі живемо за принципом: а може кращі часи таки настануть? Чому зменшується поголів'я? Чому одноосібники, прості сільські трударі, які завжди у своїх господарствах утримували корів, нині їх спродують? Тому, що все знецінилося. Ми співпрацюємо з ПрАТ «Дубномолоко». Щодень сюди доставляємо 12 тонн молока вартістю 16, 56 грн. за літр. Що це за ціна? Порівнюючи з минулим роком, вартість молока зменшилася на 3 гривні. А якою ціною вирощується, відтворюється поголів'я? Це ж потрібні роки. Розуміємо, становище в країні – складне, йде війна, дотацій у держави для сільського господарства немає можливостей виділити, але уряд має шукати шляхи реалізації готової продукції».

Справді, здається ще трохи – і сільські діти бачитимуть корів лише в книжках... Тому приємно здивувало повідомлення тернопільчан, які поділилися новиною: у селі Великий Ходачків відбувся перший в Україні Національний фестиваль молока, який зібрав виробників молочної продукції, фермерів, крафтових сироварів та гостей. Фестиваль став масштабною подією для аграрної галузі та чудовою нагодою для популяризації української молочної продукції.

Напрошується питання: коли такий буде на Волині і хто наважиться його організувати? ■

■ Пульс тижня

Фото: «Суспільне Луцьк».

Сергій Серебряков робить свою 52-у донацію крові (червень 2026 року).

Ветеран із Ковеля здав кров понад 50 разів

36-річний Сергій Серебряков із серпня 2021 року є Почесним донором України

Наталія НЕКОЗ

Напередодні Всесвітнього дня донора крові, який відзначається 14 червня, чоловік зробив свою 52-у донацію.

У 2022–2023 роках Сергій Серебряков був військовослужбовцем. Воював на гарячих напрямках. Демобілізувався у зв'язку з народженням третьої дитини. «Веду активний спосіб життя, є членом ветеранської команди по петанку у місті Ковелі. Беру участь в триатлоні та марафонах по всій Україні», – говорить Сергій Серебряков.

Свою 52-у донацію він зробив разом із працівниками колективу ТОВ «Волинелектрозбут», де працює водієм. ■

Четверо підлітків на мотоциклах потрапили до лікарні

Лише за одну добу 11 червня в області сталися дві дорожньо-транспортні пригоди за участі неповнолітніх водіїв мотоциклів

Катерина ЗАГАЙКО

Унаслідок аварій травмувалися четверо підлітків віком від 15 до 16 років, усіх госпіталізували до медичних закладів. За повідомленням поліції, у селі Карпилівка Луцького району 15-річна водійка мотоцикла Lifan не впоралася з керуванням, з'їхала на узбіччя та впала. У результаті ДТП травми отримали вона та 16-річна пасажирка. Обоє дівчат госпіталізували.

Щороз дня у селі Тур Ковельського району 15-річний школяр, керуючи мотоциклом Loncin, не вибрав безпечної швидкості руху та в'їхав у придорожній паркан. Травм зазнали водій та його 16-річний пасажир. Хлопців доставили до лікарні.

Поліція вкотре закликає дорослих не ігнорувати питання безпеки дітей на дорозі. Передаючи неповнолітнім мотоцикли чи інші транспортні засоби, пам'ятайте: це може коштувати здоров'я або навіть життя вашої дитини. ■

«Виграш» у 390 тисяч гривень

Поліція Волині попереджає про чергову схему шахрайства

Ольга БУЗУЛУК,
речниця поліції Волині

10 червня до Камінь-Каширського РВП через лінію «102» надійшло повідомлення від жительки Камінь-Каширського району про спробу шахрайства. Заявниці зателефонували невідомі особи та повідомили, що вона нібито виграла 390 000 гривень. Для отримання «виграшу» шахраї просили надати номер банківської картки та інші персональні дані. На щастя, жінка не піддалася на вмовляння зловмисників, не повідомила реквізитів банківської картки та не переказувала жодних коштів.

Правоохоронці нагадують: не повідомляйте стороннім особам реквізити банківських карток, CVV-коди та паролі з SMS-повідомлень; не повідомляйте відомостей про несподівані виграші, призи чи грошові виплати; перевіряйте отриману інформацію через офіційні джерела; у разі підозри на шахрайство негайно телефонуйте на лінію «102». ■

■ Економіка

На Поліссі збудують птахокомплекс на 600 тисяч курей

Фото: i-visti.com.

ТОВ «Корт Агро Плюс» заявило про намір працювати 20 людей у три зміни

Василь ПІВЕНЬ

У селі Кортеліси Ковельського району планують звести масштабну птахофабрику неподалік кордону з Білоруссю. ТОВ «Корт Агро Плюс» має намір утримувати до 600 тисяч курей-несучок і 1 червня розпочало громадське обговорення. Загальна виробнича

Виробнича потужність комплексу становитиме понад 37 мільйонів яєць на рік.

потужність комплексу становитиме понад 37 мільйонів

яєць на рік.

Окрім пташників, на те-

риторії мають збудувати кормоцех, елеватор, яйцесклад із лабораторією контролю якості, адміністративно-побутовий корпус із ветеринарно-санітарним пропускником і пральнею, господарську будівлю з ремонтною майстернею, септик та парковку.

Опалення кожного пташника передбачене за рахунок окремої котельні.

Птахофабрику хочуть збудувати на захід від села Кортеліси на ділянці площею понад дев'ять гектарів, яку компанія орендує з осені 2025 року. На підприємстві має працювати 20 людей у три зміни. ■

Пульс тижня

У Луцькому районі кредит жінці оформили... шахраї

Попри постійні застереження горохівських правоохоронців про нові байки дурисвітів заради дармових грошей черговою жертвою ошуканців стала 52-річна жителька міста Горохів

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Цього разу шахрайка ошелешила горохівчанку «новиною» про кредит, який начебто хтось узяв на її ім'я й запропонувала «інструкції», які, мовляв, допоможуть негайно вирішити проблему.

Вочевидь, новина неабияк шокувала жінку, бо вона під диктовку зробила все, що казала псевдобанкірка, чим збагатилася невідь-кого на 83 000 гривень.

Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області вирішують питання про внесення відомостей про цю подію до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1 ст. 190 КК України й знову закликають усіх пам'ятати про шахрайські витівки. ■

Лучанин застрелив чужого собаку

У суді чоловік стверджував, що рятував своїх курей

Василь КІТ

Інцидент стався 18 лютого 2026 року. Олександр Л. помітив на подвір'ї будинку собаку, який, на його думку, був безпритульним. Вважаючи, що тварина хоче нашкодити його курам, чоловік вистрелив із мисливської гвинтівки. Куля потрапила в собаку, той втік, але через деякий час помер від ушкоджень. На судовому засіданні обвинувачений визнав вину. Він вперше притягувався до криміналу, не працює, має проблеми зі здоров'ям.

Луцький міськрайонний суд призначив Олександру Л. рік обмеження волі, але його замінив роком іспитового строку. Крім того, стягнули 10,5 тисячі за проведення експертиз, а рушницю конфіскували в користь держави. ■

Маленька дівчинка ледь не випала з вікна...

Небайдужість перехожої врятувала дитину від небезпеки

Катерина ЗАГАЙКО

Днями патрульні отримали повідомлення про малолітню дитину, яка виглядала з відчиненого вікна. Небайдужа громадянка перебувала поруч із дівчинкою до приїзду поліцейських та стежила, аби вона не впала.

Згодом матір пояснила, що відчинила вікно для провітрювання, а донька прокинулася раніше та залізла на підвіконня. Поліцейські провели з нею профілактичну бесіду.

Правоохоронці закликають батьків не залишати малолітніх дітей без нагляду навіть на короткий час, адже одна мить може призвести до небезпечних наслідків. ■

Прикордонники з Волині, Львівщини, Буковини та Закарпаття встановили рекорд України з одночасної здачі крові. Донорами стали 436 учасників, які здали 196 літрів 200 грамів крові. Це вони зробили напередодні Всесвітнього дня донора крові, який відзначається щорічно 14 червня.

Кожен шостий українець змінив своє місце проживання з початку повномасштабної агресії РФ, свідчать результати дослідження Громадянської мережі «Опора». Згідно з результатами, 28,5% громадян проживають не за місцем своєї офіційної реєстрації. У Києві ж 44% громадян проживають не за місцем реєстрації!

Бійці 118-ої окремої механізованої бригади провели незвичну рятувальну операцію та евакуювали з лінії фронту в тил кішку з п'ятьма кошенятами. Для цього вони використали важкий дрон «Вампір».

Гірка втрата

Фермер із серцевим клапаном, але з великим серцем

Закінчення.
Початок – на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

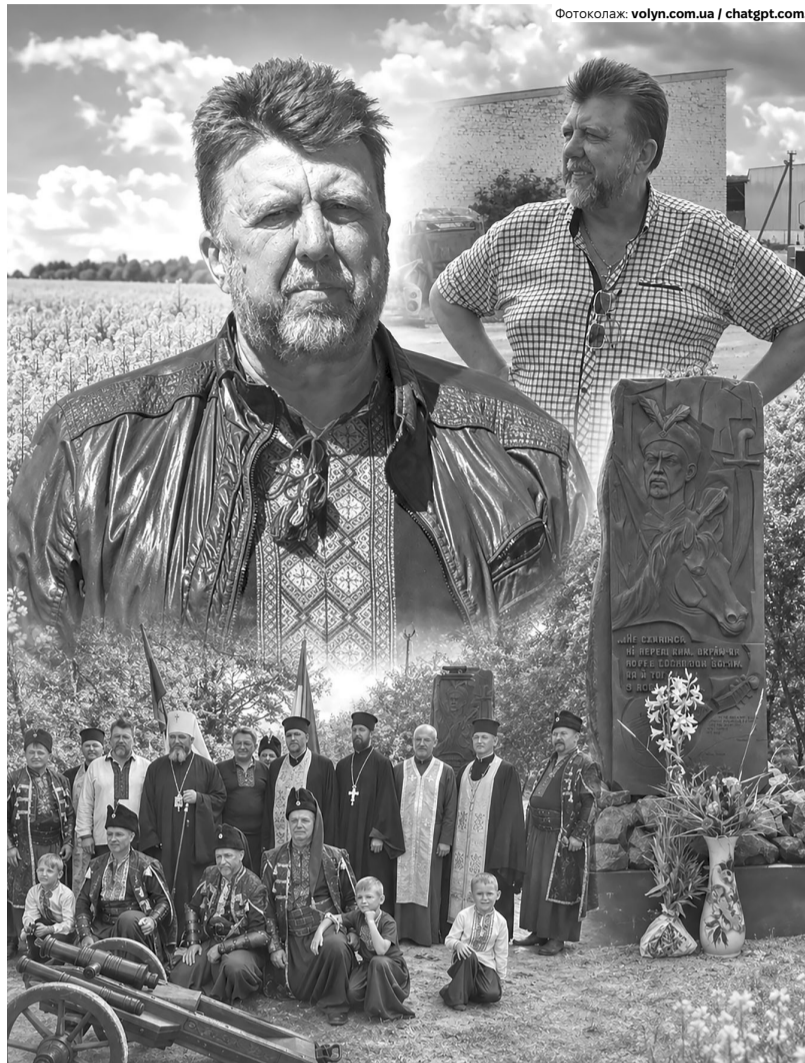
«ЙОГО ЖИТТЯ ВАРТУЄ БУТИ КНИГОЮ МУДРОСТІ ТА ДОБРОЧИНСТВА»

Після кожного інтерв'ю з Анатолієм Маслічуком завжди думалося, що його життя вартує великої книги з аксіомами про шляхетність, честь, відвагу, людяність, оптимізм, любов, працелюбність, віру...

«Давай сьогодні не будемо про «Ниву». Все в нас робиться: оремо, сіємо, щось будемо, перекиваємо, печемо хліб, доглядаємо птицю й худобу. Працюємо для Перемоги й для тилу. Жити маємо не хлібом єдиним, треба ще й знати, за що воюємо», – цими словами зустрів мене на господарському дворі «Ниви» під час чергового журналістського відрядження в Лобачівку.

Відаком поглядом господаря обвів чималу ошатну хазяйську царину зі зерноочисним комплексом, вівчарником, свинарником, складами, млином, вагою, крупорушкою та іншими сільськогосподарськими будівлями та реманентом. Усе це зводив та придбав сам, давши свого часу обітницю селянам, що не лише догляне як родовитий освічений селянин орендовані в них землі, а й подбає й про «до хліба». І тому додав: «Йдемо поговоримо і я тебе домашнім хлібом пригощу, щойно спеченим на черені ще й за маминим рецептом».

А часто було, що запрошував гостей у рідну Смоляву й пишався, наче в батьківському саду, переповідаючи історію майже 500-річної липи, що виростає в «талії» до семи метрів і висотою приблизно 15 метрів, і тим, що під нею відпочивав сам Іван Богун (1618–1664). П'ять років тому під тією унікальною пам'яткою природи та берегинею славетних краєвих подій пан Анатолій власним коштом встановив унікальний пам'ятник полководцю часів Хмельниччини Іванові Богуну. На постаменті – слова легендарного полковника, якого навіть вороги називали «найсвітлішим лицарем козацьким»: «Не схилилось ні

Анатолій Маслічук залишив по собі світлу пам'ять, добрі справи, приклад справжнього служіння людям і любові до рідної землі.

перед ким, окрім як перед Господом Богом, та й то тільки з доброї волі».

Як же вони личили й вам, Анатолію Миколайовичу! Як же не хотілося їхати і з вашого смолявського офісу, унікального власноруч збудованою вами піччо, довгим дубовим столом, вишиванками та незабутніми розповідями про Берестецьку округу. Знали щоразу щось нове з її та історії України! Досліджене вами слухали в пахошах трав'янистого чаю, який ви заварювати за власним рецептом, ароматної гречки, що завжди «домлівала» в печі якраз до обіду чи приїзду гостей...

«Приїжджайте – порибалимо», – запрошували ви щоразу навіть у телефонних розмовах, запевнивши в меценатстві фронтову газету «Волинь», а без схожої на сонце хлібини від Анатолія Маслічука з його «Ниви» не виїхав жоден гість.

«...ЯКБИ КУПИВ ВЕРТОЛІТ, ЗНАЙШОВ БИ ЩЕ ВІСІМ РОБІТ»

– Таким чоловіком, як був мій Анатолій, міг благословити лише Господь. Відколи ми побралися, він завжди знав, що потрібно мені – його дружині, мамі наших

дітей, хазяйці в хаті і директорці сільської Горішненської школи. Не знав і не хотів мати просвітку в роботі. Жодного дня не був на відпочинку, чи в відпустці. Ні за що не дорікнув, не підвищив голос, не обривав словом... Радів усім людям, – горює за рідним Марія Маслічук, нині вчителька

«Мій світ, моя опора, моя найміцніша стіна, моя душа, мій захист, мій тато... Я була донькою найкращого тата в світі. Ні, не ідеального, але справжнього. Тим, який вчить, тим, який помиляється, тим, який іде вперед, досліджує, пробує... Борець, глиба, глибина, він був тим, з яким

«Жити маємо не хлібом єдиним, треба ще й знати, за що воюємо», – цими словами Анатолій Маслічук, здається, найточніше сказав про себе самого.

математики цієї школи. Якось за вечерею вона, жартома усміхнувшись, порадила своєму завжди заклопотаному господареві купити вертоліт, щоб усюди встигати, а той так само доброзичливо відповів: «Якщо куплю вертоліт, то завжди знайду собі ще вісім робіт». І це при тому, що багато років Анатолій Миколайович фермерував зі штучним серцевим клапаном...

Цьогоріч восьмого листопада родина Маслічуків могла б з'їхатися в батьківську хату в село Новостав, щоб привітати своїх найдорожчих батьків і вже й бабусю та дідуся з 41-м роком подружнього життя. Не сталося.

нічого не страшно. Боже, тату, ви посміхалися і були найгарнішим, навіть коли душа покинула тіло...», – замість вітальних слів написала в скорботному спогаді донька Софія, оплакуючи земну батьківську любов. Отчу шляхетність та працелюбність перейняв скарбом у спадок син Володимир і смутком достойного сина теж не переповісти словами.

Ще зовсім недавно Маслічуки-старші почувалися найщасливішими в світі, пригортаючи до серця внуків

– Владислава, Даринку і дворічного Михайла – Володимирових діточок, Злату і Єву – донечок Софії. Мріялося, що так радісно всім їм буде завжди в

многолітті. Не віриться, що душа Анатолія Миколайовича вже з Вічності споглядає, як його найдорожчі діти та внуки підтримують у горі маму Марію, її маму, бабусю й прабабусю Ніну, як турбують за ним друзі та односельці, колеги, а про його гідність, інтелігентність і жертвенність переповідають навіть ті, хто не знав його особисто.

УЖЕ БЕЗ НЬОГО ДРУЗІ ЗАБЕРУТЬСЯ БІЛА ПАМ'ЯТНИКА БОГУНУ І 500-ЛІТНЬОЇ ЛИПИ...

Болить невимовно передчасне прощання назавжди з Вами, Анатолію Миколайовичу. Вам до сліз захоплення личили слова «життя», «скромність», «благородство», «гостинність», «привітність», «щирість», «духовність»... У вас завжди все було справедливо, чесно, відповідально... Ви не шукали слави, зневажали корисливість, лукавство, далекоглядно викоринювали розумом і серцем усе «зрошене» ненависною росією, бачилися завжди взірцем боротьби за правду – не пафосним, а відвертим, небагато-словним, а дієвим. Ви були безвідмовним меценатом церквам, школам, громаді. З початком АТО та повномасштабної війни з досвідом воїна, мораль, дух та тіло якого була не в силі збороти війна в Афганістані, допомагали виборювати незалежність рідної країни, постаючи нашими захисниками усім, що потрібно на фронті. Газета «Волинь» у ваших неписаних і незлічених списках допомоги була вагомою зброєю духовною.

...Цьогоріч третього липня виповнюється п'ять років, відколи завдяки вам, друже, і почесному краєзнавцю України Геннадію Гульку, архітекторів Петрові Біскубові, скульпторів Іванові Хом'яку в Смоляві було встановлено пам'ятник Іванові Богуну. Ваша дружина Марія Іванівна Маслічук, діти, внучата та родина покличуть на велелюдну молитву всіх, кого Ви хотіли б бачити біля постаменту, священного для вас і Волинського краю, неподалік вашої улюбленої – п'ятсотлітньої липи, під небом, з якого завжди променітиме Ваш незабутній погляд!

Щирі співчуття вам, Маріє Іванівно, Володимире Анатолійовичу і Софії Анатоліївно, вся родинно. Молимося разом із вами за вічний спокій Анатолія Миколайовича. ■

■ Колесо історії

Як лучанин врятував життя американській інспекторці

Фотоколлаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Ось таку «махіною» – ракетним комплексом середньої дальності РСД-10 «Піонер» відав Віктор Александров, який служив на посаді заступника командира ракетного дивізіону.

Під час інспекції ядерних об'єктів в Україні представниками США один рух Віктора Александрова відділив далеку незнайомку з-за океану від смертельного кроку в 20-метрову штольню стратегічної ракети

Валентин ЛЮПА, краєлюб, член НСЖУ

Віктор Александров – мій суцід уже майже 35 років. А до того ще близько двох десятиліть ми разом прослужили у Луцькій ракетній дивізії. Навіть деякий час були, можна сказати,

«колегами»: «вправляли мізки» у «голови» стратегічних ракет – ядерні боеголовки, кожна з яких мала потужність півтори мегатонни. Але сьогодні я хочу розповісти не про це...

Мій друг Віктор Александров – з діда-прадіда харків'янин. Його батьки – вихідці з робітничої

гвардії, усе життя працювали на «оборонку» на відомих у світі заводах. А один із їхніх синів, Віктор, змалку жив світом радіоелектроніки. Він не лише вмів скласти радіосхеми з журналів, а й придумував власні (і сьогодні 75-річний Віктор Александров має золоті руки – складе без жодної схеми будь-яку електроніку).

Саме захоплення радіоконструювання привело його спершу до Київського суворовського училища, а згодом – до Харків-

ського військового інституту ракетних військ на факультет космічного зв'язку. Навчаючись на останньому курсі, він уже бачив себе у світі військових космодромів. Але такі спеціалісти були потрібні і в Луцькій дивізії, тож Віктора направили до нашого міста – та ще й зовсім не на ту посаду, про яку він мріяв.

Звісно, спершу шкодував. Боліло йому за науковим дослідженням, яким уже зацікавилися фахівці провідних інститутів. А ще – за друзями, з якими щоліта ходив байдарками стрімкими ріками. Усе це раптом кануло в Лету.

Хоча сам Луцьк Вікторові Александрову припав до душі, служити його направили у Броди, де базувався один із пол-

«Я й сам спершу нічого не збагнув. Просто побачив її яскраву «аляску» – і раптом кинувся навздогін. Якби спізнився на кілька секунд, цієї історії могло б уже не бути...»

ків Луцької дивізії. Призначили у підрозділ, який відповідав за ядерні боеголовки. Робота була надзвичайно цікава. У надійно захищеному сховищі на тих «головах» проводився цілий комплекс робіт. Так розпочався його шлях у «космічну» галузь, про яку він колись мріяв зовсім інакше.

Находила нова техніка, яку він успішно освоював. З'являлися нові посади, нова відповідальність. Україна на той час мала один із найпотужніших ядерних потенціалів у світі. Але несподівано виявилось: бути сильною серед сильних нам, як вирішили політики, уже не потрібно. Україн-

ські народні депутати проголосували за відмову від ядерної зброї – і невдовзі до нас з-за океану почали прибувати американські інспекційні команди. Перевіряли, чи ми, бува, нічого не приховали.

Спершу посланці з-за океану займалися ракетами. А вдруге приїхали інспектувати вже інші об'єкти. Полк дислокувався на місці колишнього шахтного дивізіону, від якого залишилися штольні. Від командного пункту до них вели потерні – підземні тунелі, схожі на переходи в метро.

Комісія розмовляла з командним складом, усе йшло своїм порядком. А одній американській інспекторці раптом захотілося самій пройти й подивитися, чи не приховали українці чогось у закутках. Звідки сердешна могла знати, що той потерні веде до штольні глибиною понад 20 метрів?

Наш герой, Віктор Александров, чомусь звернув увагу на її яскраву куртку-«аляску». Спершу й сам нічого не збагнув. Але раптом, ніби щось підказало, кинувся їй навздогін. І встиг схопити за ту саму «аляску» буквально за кілька метрів від глибокого провалля...

Не беруся передати стан американки. Скажу тільки: настрахалася вона добряче. Та й сам Віктор не називає той випадок героїзмом. Каже просто: побачив – і встиг.

Аби пригоди не надали зайвого розголосу, справу швидко «зам'яли». Одразу піднялися нагору: фотографувалися, обмінювалися сувенірами, автографами. Вікторові теж дістався символічний знак державного контролера США – той самий, що на фото.

А йому й досі цікаво: де тепер та симпатична американка в «алясці», яку він колись устиг зупинити за кілька кроків від біди? Озовися, далека незнайомко!

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн**.

Тел.: **066 82 47 160 – Водафон – Viber, Telegram, WhatsApp; 096 77 31 037 – Київстар (Пн,Пт, 9-17).**

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, червоном, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебін різних фракцій (насапом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● ПИЛОМАТЕРІАЛИ ВІД ВИРОБНИКА! Вигідна ціна! Будматеріали: Дошки (обрізані, необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Столярні: Сухі дошки камерної сушки (сосна, вільха, ясен, клен та ін.). Додатково: Дрова (відходи виробництва). БЕЗ ПОСЕРЕДНИКІВ. ОРГАНІЗУЄМО ДОСТАВКУ (вартість розраховується індивідуально). Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

■ «Гаряча точка»

Нарден Гончаренко сплатив заставу за чоловіків, які лопатами відбивалися від ТЦК

Загалом нардеп сплатив понад 60 тисяч гривень застави

Іванна ЯКИМЧУК

Народний депутат від партії «Європейська Солідарність» Олексій Гончаренко повідомив 13 червня, що вніс заставу за двох чоловіків, які стали фігурантами справи щодо конфлікту з військовослужбовцями ТЦК на Ковельщині.

Йдеться про Петра Смирнова та Марка Кузуба, які перебували у слідчому ізоляторі на час розгляду справи. За словами депутата, за кожного з них було сплачено заставу в розмірі 29 952 гривні, а також комісію 299,52 гривні. Загальна сума внеску становила понад 60 тисяч гривень. Гончаренко оприлюднив платіжки, які підтверджують сплату застави.

Він також заявив, що чоловіки нібито захищалися від військовослужбовців ТЦК, які, за його словами, увійшли на приватну територію

Бійку між цивільними чоловіками та працівниками ТЦК в селі Вербка Ковельського району 9 червня 2026 року нардеп Олексій Гончаренко (на фото) називає захистом від бандитів.

та намагалися затримати їх під час проведення мобілізаційних заходів.

«Петро та Марк лопатами відбивались від бандитів і прогнали їх зі свого подвір'я. Дали виявилось, що бандити – це люди, які служать в ТЦК і таким чином вони проводять мобілізаційні заходи. Уявіть собі? Ця історія буде під моїм контролем. Ми зробимо все, щоб бандити були покарані, а наші громадяни не мали ніяких проблем», – цитує нардепа zaxid.net.

Інцидент стався 9 червня поблизу села Вербка Ковельського району.

За словами речниці обласного ТЦК та СП Уляни Кравчук, на виїзді з Ковеля поліцейські, які працювали разом із групою оповіщення, подали вимогу про зупинку водієві мікроавтобуса. Однак той проігнорував правоохоронців і продовжив рух, заїхавши до села Вербка. Після цього між цивільними чоловіками та представника-

ми ТЦК виник конфлікт.

«Двоє осіб, які перебували в мікроавтобусі, вибігли з нього, а ще п'ятеро громадян, озброєних ломом, лопатами, сокирою та ножем, здійснили напад на службові автомобілі ТЦК», – повідомила Уляна Кравчук.

Під час конфлікту один із військовослужбовців ТЦК отримав травму голови, через що медикам довелося накласти йому шви. Крім того, нападники пошкодили два службо-

Скрін із відео у Telegram / Volynblog.

ві автомобілі: розбили вікна та порізали одне з коліс.

Поліцейські Волині затримали всіх нападників.

Правоохоронці розпочали досудове розслідування за фактом умисного заподіяння тілесних ушкоджень службовим особам (ч. 2 ст. 350 Кримінального кодексу України). Максимальне покарання, передбачене санкцією статті, – позбавлення волі на строк до п'яти років. ■

Незагойна рана

«Мій Славик загинув 6-го травня, а 8-го прийшов наказ на його звільнення зі служби...»

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«НАС ВІНЧАЛИ ЧОТИРИ СВЯЩЕННИКИ. ДУМАЛОСЯ, ЩО ТО ДОБРА ПРИКМЕТА...»

Коли зустрічаєшся з дружиною загиблого захисника-Героя, то, зазвичай, мова найперше не про непоправну втрату, а про те, світлі й незабутні, що тепер, коли залишилася з «одним крилом», приходиться спогадати і гріє душу.

Одне слово – про любов, з якої народилася сім'я. Із Світланом Хилком, яка мешкає з двома синами в селі Прилісне на Маневиччині, ми вернулись до її юності, до того, як зустріла своє кохання:

– Славик – прилісенський, а я росла в Нових Червищах Камінь-Каширського району. Він приїжджав на роботу в наше село (в лісі працював), коли я закінчувала 11-й клас. Познайомилися в клубі, якраз на Великдень. Це був 2004 рік. Коли запропонував зустрітись, то я ще й не зразу відповіла згодою, бо знала, що Славик і моя однокласниця мали кілька рандеву. Сказала: «У тебе ж є дівчина...»

Але сталося, як мало статися, коли доля зводила двох людей, котрим судилося піти по життю разом. І вже нічого не могло змінитися, незважаючи на те, що були й перерви в побаченнях, коли наступило міжсезоння робіт у лісі.

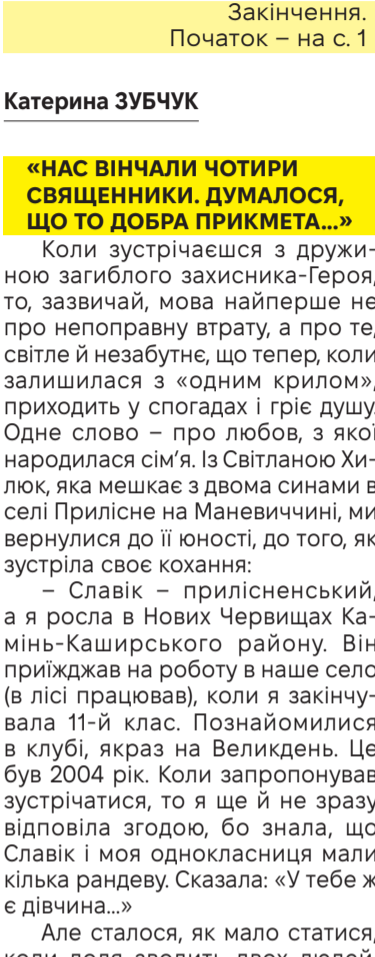
Прийшла весна 2005 року й майбутня пара знову зустрілася. І так тривало три роки. Світлана навчалася заочно у Волинському національному університеті – здобувала фах учителя початкових класів.

«Я тебе дуже люблю й хочу, щоб ти була моєю дружиною», – так покликав хлопця кохану заміж. Світлана з цього приводу каже:

– Ніби й не на часі це було, бо в травні в моєї старшої сестри було весілля. Але все вирішилося так, що 2-го серпня були «розпитки», як у нас кажуть, коли Славик приїжджав до нас уперше зі своєю мамою, у вересні – заручини, а 20 жовтня 2007-го ми одружилися. Церковний шлюб брали в храмі села Прилісне в неділю, 21-го. Таїнство вінчання особливо запам'ятовалося, адже наш шлюб благословив не лише настоятель місцевого храму, а й ще три священники з наших родин, які приїхали до нас на весілля.

Церковне венчання застерігає від пошуку «прикмет» у церковних обрядах, вважаючи це забобонами (міцність шлюбу залежить від любові, вірності молодят та їхньої спільної молитви, а не від кількості духовствена біла аналою). Світлана Хилко знає це, але її сьогодні, згадуючи їхні із В'ячеславом таїнство вінчання з багатьма священниками, все ж каже: – Думалося, що то добра прикмета... І справді, в шлюбі ми були щасливими.

«НАШЕ ЖИТТЯ ЗМІНИЛОСЯ 24 ЛЮТОГО 2022 РОКУ, КОЛИ ПОЧАЛАСЯ ПОВНОМАСШТАБНА ВІЙНА»

Світлана Хилко регулярно поповнює рахунок на телефоні чоловіка, хоч добре знає, що вже не подзвонить чоловік, не почує вона його голосу.

дінку жили, але власники виставили його на продаж. – Постало питання знову повертатися до свекрухи (хоч, по суті, не було як, бо ж у Славика є ще молодші брати) чи шукати якусь іншу квартиру? Закінчилося тим, що винайняли ми житло й почали збирати на свій будинок. Будуватися нам було дуже важко – з лісу, бомота не вилазили, на ягодах своїми руками копійку заробляли. Та власними стараннями, з допомогою моєї мами й чоловікових батьків і з Божою поміччю в 2019-му вже перейшли в свою хату. У 2020 й 2021-му роках Славик поїздив на заробітки в Польщу. Наше вже усталене життя змінилось 24 лютого 2022 року, коли почалася повномасштабна війна. Вечері нам подзвонили зі сільської ради, щоб Славик з'явився у військомат. Наступного дня він поїхав у Маневичі. 26 лютого його забрали.

В'ячеслав Хилко служив у 100-ій Волинській бригаді територіальної оборони. Якійсь час білий охороняли кордон з Білоруссю. А навесні 2023 року їх перекинули на Схід України.

– Славик і далі числився у цій же 100-ій бригаді, – розповідає дружина захисника-Героя, – але фактично служив в інженерно-саперному взводі іншої бригади, який минав територію на Донеччині. Були виїзди на позиції в Луганську область. Спочатку зовсім не телефонував. Бувало, що взагалі відключав мобільку, а як включав, то на короткий час. Тоді ми могли хоч трошки поговорити. Переживала за чоловіка, знаючи, яка то небезпечна робота сапера на війні. Та ще й на «нулі».

«Я ЩЕ ЦЕЙ РАЗ ПІДУ НА ПОЗИЦІЮ, ВОСТАННЕ, БО МОЯ ЧЕРГА»

А в квітні 2023 року батькові В'ячеслава Хилка дали першу групу інвалідності. Світлана почала робити документи на звільнення чоловіка зі служби.

Додому Світлану довів маши-

Пам'ятний знімок про той день, коли В'ячеслав і Світлана стали подружньою парою.

В'ячеслав Хилко із синами, які залишилися без надійного батьківського плеча.

– На початку травня документи були зібрані, – розповідає жінка. – Славик у своїй частині написав відповідний рапорт. Я вже вислала йому й військові речі, які треба було здати. А десь четвертого з п'ятого травня він мені сказав, що його черга йти на позицію. Тоді хлопці не взяли його з собою, бо він чергував цілу ніч. А от шосто-го травня, вранці, Славик знову подзвонив мені: «Я ще цей раз, востаннє, піду на позицію, бо моя черга».

Більш вони не розмовляли. За словами Світлани, завжди просила чоловіка хоч смайлика скинути, як повернеться з позиції, аби вона знала, що він живий. Цього разу не було ні смайлика, ні хоча б плюсика.

«Я ЩЕ ЦЕЙ РАЗ, ВОСТАННЕ, ПІДУ НА ПОЗИЦІЮ, БО МОЯ ЧЕРГА»

– Ніч минула в переживаннях, – пригадує Світлана. – Не втрачала надії, що вранці така буде дзвінок. Я сама набирила раз за разом номер мобільки чоловіка. Гудки нібито йшли, але на них ніхто не відповідав. Оскільки була неділя – робочий день в бібліотеці, де працюю, то відправилася на роботу. Може, година минула, а то й менше, й тут до мене телефонувє старший син, Максим, і каже: «Мам, ідіть додому». Я зразу не зрозуміла, чого то я маю йти додому. Ще допитуватися почала, чого він мене кличе. А син говорить: «Мам, тут із військомату приїхали. Схоже, що тато загинув». Я своє продовжую: «Та не може бути такого! Вчора ж із ним розмовляла».

Додому Світлану довів маши-

ною менший брат чоловіка, Сергій, якого вона випадково зустріла, вийшовши з бібліотеки. Вдома вже стояли представники військомату і сільської ради. Вони й повідомили, що В'ячеслав Хилко загинув. Жінка ще не вірила (не хотіла вірити!), що її Славика нема. Набирила номер його телефону. Гудки йшли, але дива не сталося.

Жінка повертеться спогадом у травневу пору трирічної давності:

Улюбленим заняттям В'ячеслава була риболовля – атаку щуку міг спіймати, навіть будучи на війні.

– Та потім хтось таки вийшов на зв'язок з бригади чоловіка і сказав, що це правда: Славик загинув. Далі я вже нічого не чула й не бачила... В понеділок, зранку, його вже привезли додому з Луцька. Це було восьме травня, а 9-го ми його похоронили, провели в останній земний шлях. Уже потім, після похорону, приїжджав побратим Славика, який відправляв його тіло додому. Він розповів, що було 17 прильотів, що Славіку побило ноги. Я в розпачі йому говорила: «Як так – багатьом ноги в бою відриває, але ж вони живуть?!». І тоді побратим додав: «Славіку побило і внутрішні органи, й він стік кров'ю». Знаю, що був із чоловіком в одному підрозділі побратим із Камінь-Каширського (прізвища просто не пам'ятаю). Він минав територію, й, коли почався обстріл, то осколком влучив йому в серце чи в голову, тож загинув на місці. А мій Славик після обстрілу ще більше як годину був живий. І побратими, навіть поранені, але легше, витягували його. А потім настала клінічна смерть. І 40 хвилин, коли він уже був у клінічній смерті, вони везли його в госпіталь до Лимана, надавали допомогу. Але врятували не вдалося.

«ЦЕ Ж ТЕПЕР Я І ЗА МАМУ, Й ЗА ТАТА»

Загинув В'ячеслав Хилко в Діброві Луганської області. – 26 травня чоловікові виповнилося б 38 років, – каже Світлана. – Ми думали, що от Славик приїде додому й ми відсвяткуємо його день народження. А ще дуже шкода, що він загинув 6-го травня, а 8-го прийшов наказ на його звільнення зі служби.

Світлана показує фото картини, на якому – вона із синами, а за ними – постать В'ячеслава – чоловіка і батька – їхнього ангел-охоронця. Таким вона зараз бачить свого коханого, таким бачить тата діти.

– Я дуже хотіла, щоб у мене

була така картина, – каже жінка, – але не уявляла, що це конкретно має бути. І от дружина Сергія – молодшого брата Славика – зробила мені такий подарунок на день народження. Коли я розкрила картину й побачила, що на ній, то розплакалася від розчулення.

І ще спогад про чоловіка – яким він був, яким залишився в пам'яті багатьох:

– Славик – дуже компанійський за натурою, завжди веселий. Його знають не лише в нас, на Маневиччині, а й загалом на Волині, як затятого футболіста. Якийсь час він грав за команду «Сойне». Це захоплення – з юності. Як вчився в старших класах, то виступав за волинську команду у Кузнецовську на Рівненщині (нині – це Вараш). Тоді вони зайняли перше місце в Україні. А потім, коли вже сам не грав, то був арбітром на обласних поєдинках.

Мова зайшла про те, як живе вдові захисника-Героя. – Важко, – говорить жінка, яка вже більше трьох літ «летить з одним крилом». – Це ж тепер я і за маму, й за тата. Вдома є якась важка робота, а нема чоловічої підтримки. Але ж ми нічого змінити не можемо. Важко і фізично, і морально. Без перебільшення скажу, що два роки вставала і лягала зі слезами. Мене рятувало те, що я маю роботу. Коли ти між людьми, то легше. А вдома я взагалі не могла знаходитися – куди не повернуся, то скрізь бачу свого Славика.

А ось стосовно того, як сини сприйняли, переживають загибель тата, жінка каже: – Андрій – молодший – все плакав і від мене не відходив, шкодував. Він – відкритіший, більше про свій біль розказував, до мене тупився. А старший, Максим, навпаки, замкнувся в собі й настільки боляче, зі страхом, все сприйняв, що навіть до домовини Славика не підійшов. Сказав: «Хочу запам'ятати тата таким, яким його знав». На похоронах, звичайно, був – і в церкві, й на кладовищі. У нього вже такий підлітковий вік, коли, мабуть, і заплакати не дуже просто.

Бачу, що Світлана так і не скинула чорної хустки. Коли звернула на це увагу, жінка сказала: – Чорна хустка – це ще одна біда: місяць тому померла моя мама. Завезли ми її в лікарню із запаленням легень. Хоч спочатку нічого не прослуховувалося й кашлю не було. А закінчилося реанімацією, де ми з сестрою по черзі сиділи, ночували. Нирки відмовили, й 5 квітня вона померла, маючи шістьдесят п'ять років.

Сталося так, що прислів'я: «Біда одна не ходить» нагадало Світлані про себе не раз після того, як загинув чоловік. У неї виявили онкозахворювання: – Лікарі сказали, що це – від нервів. Мене прооперували, й, дякувати Богу, – все нормально. Хоч непросто викарбувати з тої прірви, в яку загально життя. ...Рятувало Світлану те, що до волонтерства долучилася – зокрема, сусідки покликали до себе, й вони маскувальні сітки плели для захисників України. А ще допомагав і допомагав англ-охоронець, яким є для неї чоловік навіть тепер, коли вже на Небесах: – Ми ж і посваритися з ним не могли. Якщо і траплялися якісь суперечки, то Славик за якусь мить шкода, що він загинув 6-го травня, а 8-го прийшов наказ на його звільнення зі служби.

Світлана показує фото картини, на якому – вона із синами, а за ними – постать В'ячеслава – чоловіка і батька – їхнього ангел-охоронця. Таким вона зараз бачить свого коханого, таким бачить тата діти.

– Я дуже хотіла, щоб у мене

Насмішило в мережі

«Батя», баба, футбол і газета «Волинь»

Як наш футбольний календар переміг церковний

У соцмережі Threads згадали кумедну історію про газету «Волинь», вид спорту № 1 і справжню силу друкованого слова

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ, головний редактор газети «Волинь»

Користувачка Rina Zvarych поділилася дописом, який несподівано зібрав доволка себе теплі й дуже волинські спогадки. І серед них – історія, від якої хочеться і всміхнутися, і ще раз переконатися: газета в хаті – це не просто папір, а домашній архів, календар, порадики, інколи – «мухобійка», а інколи й причина для великих сімейних футбольних пристрастей.

Отож, цитуємо st.utoopia: «Згадала, як в далекому 2006-му під час чемпіонату світу з футболу в нашій сім'ї стався розкол християнського характеру: Батя вирізав у газеті «Волинь» календар футбольних ігор і наклеїв його поверх бабиного церковного календаря. Після цього решту матчів він дивився у сусідів».

І ця коротка історія, здається, сказала про любов до футболу більше, ніж довгі спортивні колонки. Бо хто хоч раз жив у хаті, де на стіні висить календар, той знає: це не просто аркуш із датами. Це територія родинної дипломатії. Там – свята, іменини, поминальні дні, записані телефони, нотатки про базар, лікарів, пенсію, посадку картоплі. А тут раптом – футбольні матчі!

Не дивно, що під дописом одразу поспішали реакції. «Я мало не подавилася сніданком», – зізналася julie билous. «Це топ-історія! І почуття гумору у вас прекрасне», – написала svitlana_rezueva.

Користувач aa.aksruk влучно підмітив: «Волинська вирізня», а pro_ved_ua навіть запропонував кінематографічну версію цієї родинної драми: «Робоча назва фільму – «Волинська різня бензопилою»».

Тим часом ronnieos147 уточнив найголовніше: «А баба – чия мати була?» На що авторка відповіла: «То для батька була теща». І тут уже стало зрозуміло: чоловік ризикував не просто календарем, а сімейним миром у найвищій лізі. «Оце він безсмертний», – підсумували в коментарях. Знайшлися й ті, хто одразу став на бік футбольного вболівальника. «Я на стороні вашого батька»,

краєзнавчого видання про рідне село, сповненого реаліями війни та душевністю фільму «Я вірю, що закінчиться війна», книг Пам'яті про воїнів з рідної громади, невтомна волонтерка, українолюбка, майстриня-вишивальниця, подруга, з якою завжди впевнено, цікаво та надійно, ветеранка освітянської ниви, з котрою дотепер випускники діляться своїми radoщами та тривогами, ініціаторка творчих проєктів, благодійниця, квіткарка, багаторічна читачка й передплатниця газети «Волинь», жінка неймовірна щира, привітна та гостинна господиня – такою знаємо Вас протягом багатьох років. Нехай же сузір'я чеснот, шановна пані Євгеніє, буде яскравим в дарованому Богом многолітті!

Із нагоди Вашого першого 60-річчя ми даруємо Вам свою повагу і любов! Усміхайтесь від радісних родинних подій, не переставайте безкорисливо роздаровувати Ваш зенітний оптимізм і вселяти надію в серця тих, кому без неї ніяк! Багатійте здоров'ям, щастям і зустрічами з хорошими людьми!

Миру нам у серці й в Україні! Ваші друзі з газети «Волинь».

Коли починається чемпіонат світу, газета «Волинь» опиняється на найпочеснішому місці – просто на стіні.

Батя вирізав у газеті «Волинь» календар футбольних ігор і наклеїв його поверх бабиного церковного календаря.

– написала oksana_ukraine05. І додала: «Перочу конякою». А для когось ця історія стала ще й ностальгією. «Газета «Волинь»... Земляки!» – відгукнувся walter_ego84. «Оооо, газета «Волинь», – розчулилася s.sweet1008. І справді, такі речі не забуваються. Газета могла лежати на столі біля хліба, під телевизором, на лавці біля вікна. Її читали, перетували, передавали сусідам, вирізали рецепти, поради, програми телепередач, некрологи, світлини, розклади, календарі – річні, посівні, церковні, і, як бачимо, футбольні також. У цій маленькій історії є все: і родинний гумор, і повага до традиції, і справжня народна любов до футболу. Бо коли матчі важливіші за порядок на стіні – значить, попередчу чемпіонат, а в хаті є вболівальник із характером. До речі, і цього року газета «Волинь» не зрадила традиції: до Чемпіонату світу з футболу-2026,

Вітаємо!

19 червня слова найгарніших вітань, букети з найкрасивіших квітів прийматиме з нагоди свого ювілею жителька села Скриголове Мар'янівка територіальної громади Луцького району Євгенія ХАРКІВ.

Шановна Євгеніє Іванівно!

Сердечно радіємо, що першою обдарує Вас обіймами і поцілунками, прагарними вишунваннями та почуттями Ваша чудова родина! І для неї – її найкраща в світі Берегиня, яка не втомлюється дарувати дітям і онукам свою любов, мудрість і доброту!

Дружина легендарного воїна АТО Михайла Харківа (на жаль, уже спочиває в засвітах), мама воїна, авторка краєзнавчого видання про рідне село, сповненого реаліями війни та душевністю фільму «Я вірю, що закінчиться війна», книг Пам'яті про воїнів з рідної громади, невтомна волонтерка, українолюбка, майстриня-вишивальниця, подруга, з якою завжди впевнено, цікаво та надійно, ветеранка освітянської ниви, з котрою дотепер випускники діляться своїми radoщами та тривогами, ініціаторка творчих проєктів, благодійниця, квіткарка, багаторічна читачка й передплатниця газети «Волинь», жінка неймовірна щира, привітна та гостинна господиня – такою знаємо Вас протягом багатьох років. Нехай же сузір'я чеснот, шановна пані Євгеніє, буде яскравим в дарованому Богом многолітті!

Із нагоди Вашого першого 60-річчя ми даруємо Вам свою повагу і любов! Усміхайтесь від радісних родинних подій, не переставайте безкорисливо роздаровувати Ваш зенітний оптимізм і вселяти надію в серця тих, кому без неї ніяк! Багатійте здоров'ям, щастям і зустрічами з хорошими людьми!

Миру нам у серці й в Україні! Ваші друзі з газети «Волинь».

Читайте неймовірні історії в іншому нашому виданні «Цікава читанка»:

Advertisement for 'Цікава читанка' magazine, featuring a list of interesting stories and a preview of the magazine cover.

Advertisement for 'Цікава читанка' magazine, featuring a list of interesting stories and a preview of the magazine cover.

Advertisement for 'Цікава читанка' magazine, featuring a list of interesting stories and a preview of the magazine cover.

який приймають одразу три країни – США, Мексика і Канада, ми випустили спеціальний календар матчів на останній сторінці. Щоб наші читачі могли зручно стежити за головними футбольними подіями планети, до яких, на жаль, не причітні футболісти збірної України.

А найцікавіше – верстав цей календар уже штучний інтелект ChatGPT: https://chatgpt.com/

Часи змінюються. Технології теж – переконайтеся самі, який класний сайт у газеті «Волинь»: volyn.com.ua! Але одне залишається незмінним: якщо в хаті є «Волинь», то з неї ще доволу вирізнятимуть те, що треба мати під рукою. Та й пригадайте, як гарно на розстеленій газеті смакують хліб із сальцем, огірочок чи помідорчик, картоплина, цибулина і шось міцніньке з перчиком... А якщо що – газетою можна й муху чи комара прибити. Спробуйте зробити це своїм модним гаджетом.

PS. Уварал 3 легкої руки знаного на Волині краєзнавця (краєлюба, як він сам себе фаніно називає), члена НСЖУ Валентина Люпи – новим володарем 1000 гривень серед передплатників газети «Волинь» став житель села Привітне Володимирського району Віктор Марчук. У телефонній розмові Віктор Пилипович зізнався, що читає наше видання, відколи себе пам'ятає. «Навіть довшє, ніж маю професійного стажу. А механізатором на різних тракторах я протрудився 42 роки!» – сказав щасливий переможець.

Тож ми щиро вітаємо нашого поціновувача і зичимо йому крепко-моцного здоров'я! А всі іншим читачам бажаємо, щоб наступного разу удача усміхнулася саме Вам! Для цього треба передплатити «Волинь» хоча б на місяць (66 гривень + 20 гривень за прийом передплати) – і надіслати в редакцію конверт із передплатною квитанцією на адресу: 43016, вул. Ковельська, 2, м. Луцьк Волинської області.

Передплатний індекс газети «Волинь»: 30 000.

Завтра зустрінемо разом! ■

Advertisement for 'Цікава читанка' magazine, featuring a list of interesting stories and a preview of the magazine cover.

Advertisement for 'Цікава читанка' magazine, featuring a list of interesting stories and a preview of the magazine cover.

■ На лінії вогню

Його пломба тримається 40 років, а він тримає зубний фронт «Сталевої Сотки»

Стоматолог Ігор Чолій на псевдо «Дантист» служив у медичній роті 100-ї ОБР і щодня повертає бійцям спокій без болю

Сергій ХОМІНСЬКИЙ, начальник відділу комунікацій 100-ї ОБР Сухопутних військ України

Фото: 100 ОБР.

«Бережи Вас Боже, пане лікарю!» – бажають Ігорю Чолію у коментарях на фейсбук-сторінці 100-ї ОБР.

«СТУДЕНТАМ ДОЗВОЛЯЛИ ЛІКУВАТИ ЗУБИ... ІНШИМ СТУДЕНТАМ»

Щодня Ігор Михайлович рятує бійців «Сталевої Сотки» від геть недоречної на фронті халепи – зубного болю.

Хоча в юнацькому віці цей чоловік не був упевнений, що саме стоматологія стане справою його життя.

– Родом я з Івано-Франківщини. Селище Брошнів-Осада, тоді ще Рожнятівського району, – розповідає пан Ігор. – Закінчуючи нашу десятирічку, більше схилився до того, щоб відслужити строкову службу в армії, а потім спробувати вступити до університету на юридичний факультет...

...Але «за компанію» з хорошим шкільним товаришем Сашком Остапенком Ігор вирішив спробувати вступити (до призову ж є ще час!) до тодішнього Івано-Франківського державного медичного інституту. Екзамені були до біса складними – хімія, фізика, біологія і написання твору – але в підсумку абітурієнт Чолій виборов право бути студентом!

– Впродовж перших трьох років навчання ми,

здебільшого, опанували теорію медицини. А ось на четвертому курсі вже розпочиналася субординатура. Простіше кажучи, приступали до лікування зубів на практиці, – усміхаючись, згадує Ігор Михайлович. – Пацієнтів мали шукати самі. Але, правду кажучи, до та-

простий, цементовий, «радянській» – майже 40 років. Але вона досі на місці – сьогодні вранці під час щитення зубів вкотре перевіряв! – з гумором розповідає наш «Дантист». – Бо, насправді, робилося все відповідально, поетапно, під суворим наглядом

Боровичі, колись Маневицького, а нині Луцького району.

На Волині Ігор Чолій зустрів і свою долю – красуню Людмилу. 1994 року в подружжя народилася донька Віталіна (нині вже досвідчений фармацевт!), а 2001-го – син Назарій (Чолій-молодший також обрав фах лікаря-стоматолога!).

ЗА 36 РОКІВ – 27 ТИСЯЧ ВИДАЛЕНИХ І 81 ТИСЯЧА ЗАПЛОМБОВАНИХ ЗУБІВ!

На початок «повномасштабної» Ігорю Михайловичу було майже 56 років. Проте як капітана медичної служби запасу (у ті часи «військова кафедра» була обов'язковою для усіх студентів-медиків!), його відразу викликали до ТЦК. – Зізнаюся, я аж так і не

«Досі найвагомішою здобиччю Ігоря Чолія були шестикілограмова щука, а також сом на тих самих шість кіло!»

кх «наддосвідчених» спеціалістів люди «з вулиці» не дуже хотіли йти. Тож студентам дозволяли лікувати зуби... іншим студентам.

Свою першу пломбу Ігор Чолій поставив одногрупнику Юрію. А Юрій, у свою чергу, запломбував зуб Ігорю...

– Тій моїй пломбі –

досвідченого викладача...

У 1988 році Ігор Михайлович за направленням приїхав на Волинь – протягом року проходив ординатуру в Луцьку. А з 1989-го – і аж до початку повномасштабного вторгнення у 2022-му – він працював лікарем-стоматологом у базовій амбулаторії села

Та найбільше пану Ігорю запам'ятався якраз один із «викорчованих» зубів:

– Прийшла якась до мене на прийом старша жінка, років 80. Як кажуть у нас на Волині – «ще польська». Скаржиться на сильний зубний біль. Оглядаю, роблю рентген: без варіантів – треба видаляти. Витягаю того зуба, викидаю в плювальницю, і вже відвертаючись до столика з інструментами кажу: «Сплюньте!»... – трохи давлячись від сміху розповідає «Дантист». – Чую характерний звук, а за хвилину... відчуваю щось мокре в кишені мого халата. Вибукую: «Бабцю, що ж Ви зробили!». А вона мені: «Синку, то ти ж сам сказав – сплювати...».

«МРІЮ НАГОВОРИТИСЯ З ВНУКОМ, ЯКИЙ НАРОДИВСЯ, КОЛИ Я ВЖЕ ПІШОВ НА ВІЙНУ»

Нині Ігор Михайлович Чолій перебуває на порозі свого 60-річчя. Що означає справді почесний «дембель»: «звільнення» з війська у зв'язку із досягненням граничного віку перебування на військовій службі.

У цивільному житті на нашого «Дантиста» чекають улюблені захоплення: гра у настільний теніс, збирання грибів, а ще – риболовля! Ігор Михайлович зізнається, що зараз мріє побити два особистих рекорди: досі найвагомішою його здобиччю були шестикілограмова щука, а також сом на тих самих шість кіло!

Найбільшою ж радістю нашого побратима точно стане спілкування з улюбленим внуком – чотирічним Арсенієм. Малий народився рівно за місяць після того, як його тоді ще майбутній дід пішов на війну – 2 квітня 2022 року... ■

■ Добра справа

Наймолодше місто збило 24 000 гривень на лікування маленького Данилка

14 червня у Нововолинську відбулося благодійне сімейне свято – «Новік Land», присвячене Дню сім'ї

Ігор БУГ

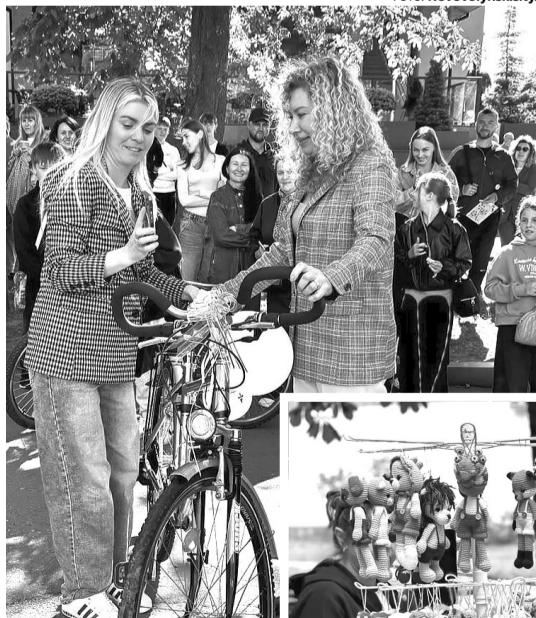
Цьогоріч захід об'єднав мешканців громади та гостей міста заради доброї справи – допомоги 4-річному Данилку Гончаруку, який майже два роки бореться зі злякливою пухлиною головного мозку.

На гостей чекала насичена розважальна програма. Для дітей працювали творчі майстер-класи, атракціони та різноманітні активності. Відвідувачі мали змогу завітати на ярмарок виробів місцевих майстрів.

Також діяли тема-

Заради благодійної справи нововолинці фотографувалися, демонстрували свої таланти і навіть вигравали в лотереї велосипеди.

тичні військові локації, на яких містяни могли підтримати донатами українських військових. Гарний настрій присутнім дарували юні артисти, які підготували музичні ви-

ступи та концертну програму. Фінальною частиною свята стала благодійна лотерея. Її спонсорами виступили кафе «Мамина кухня», «Гора суші» та

«Фелічита». Головними подарунками від кафе «Новік» стали три велосипеди, які розіграли серед учасників. Загалом під час заходу вдалося зібрати 23 801 гривню. ■

«4-річний Данилко Гончарук майже два роки бореться зі злякливою пухлиною головного мозку.»

■ Про це говорять

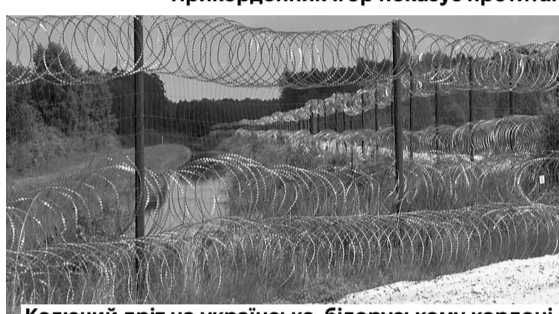
Проти армії Лукашенка – «зуби дракона», мінні поля і протитанкові рови

Протяжність кордону з Білоруссю у межах Волинської області становить 203 кілометри. Вздовж цієї ділянки вириті протитанкові рови, між ними – бетонна стіна зі сталевим дротом, система мінно-вибухових загороджень та протитанкові надовби, які ще називають «зуби дракона»

Фото «Суспільне Луцьк».

Прикордонник Ігор показує протитанковий рів.

Колючий дріт на українсько-білоруському кордоні.

«Зуби дракона».

Тетяна БІСКУП,
Наталія ВОСКРЕСЕНСЬКА,
«Суспільне Луцьк»

Вздовж державного рубежу з Білоруссю облаштували систему інженерних загороджень, зокрема є викопані протитанкові рови. Глибина одного з таких ровів – 3,5 метра. Рівень води зараз становить 2 метри і дно мулисте, тож проїхати ділянку фактично неможливо. Також по всій лінії кордону встановлений колючий дріт «Єгоза».

– Якщо якийсь танк, всюдихід буде пробувати його перетнути, то в нього не вийде, бо з цієї сторони дуже піщано, а на дні – мулисто. Видз торф'яний, тобто машина буде постійно закопуватися. До того ж дуже гостра «Єгоза» постійно травмує, при спробі вибратися – заплутується в ній, – говорить прикордонник Ігор.

Цілодобово прикордонники здійснюють патрулювання на автомобілях та пішки, кордон охороняють у посиленому режимі, зазначив прикордонник Богдан.

– Є непрохідні місця, болотисті, які не можна пройти чи проїхати. Постійно ве-

деться нагляд за суміжною територією з рб: що вони роблять, до чого готуються чи не готуються. В нас на ділянці все спокійно, – розповів він.

Зі слів речниці 6-го прикордонного Волинського загону Маргарити Вершиніної, кордон охороняють у посиленому режимі, серед особового складу – військовослужбовці з бойовим досвідом.

– У разі виникнення будь-якої загрози з республіки Білорусь у нас є наготові додаткові резерви. Спостереження за держкордоном здійснюється за допомогою камер віддаленого відеоспостереження. Також моніторинг ділянки кордону проводимо за допомогою БПЛА як по лінії держкордону, так і по той бік, – сказала речниці.

...У селі, прилеглому до прикордонної застави, люди обробляють городи, доглядають свійських тварин, працюють, виховують дітей, проте у разі наступу готові дати відсіч. Місцева жителька Олена Комзюк розповідала:

– Вчора летять «шахе-ди», а ми собі малину отут полемо – з малини жили скільки років. Онук, правда, почав плакати... Малина перша померзла цього року, але проблема – війна. Головне, аби здоров'я було і мир!

Господарює на своїй ділянці і Анатолій Комзюк – приводить до ладу рамки для своїх вуликів. Він каже:

– Люди в селі живуть звичним життям. Вилами не повоюєш, але щось знайдем! Ну втікає в крайньому випадку не думаю. Але ж, надіємося, що вони не підуть. Хіба ж дурні! Тож бачать, що тут їх

Зі слів речниці 6-го прикордонного Волинського загону Маргарити Вершиніної, кордон охороняють у посиленому режимі.

«Надіємося, що вони не підуть. Хіба ж дурні! Тож бачать, що тут їх «ждуть» під кожним кущем.»

«ждуть» під кожним кущем.

...Укріплювати лінію кордону почали у 2021 році під час міграційної кризи. З лютого 2022 року будівництво комплексу інженерних загороджень, мінно-вибухових та природних перешкод продовжили, як зазначила речниці прикордонників Маргарита Вершиніна. Скільки всього грошей витратили на облаштування оборонних споруд у прикордонних районах Волині – цього виконувач обов'язків начальника обласної військової адміністрації Роман Романюк не сказав. До будівництва, з його слів, долучалися громади, бізнес, державний та обласний бюджети. На випадок вторгнення зі сторони Білорусь в громадах є план координації державних органів, аби евакуювати цивільне населення. ■

■ Україна в нас – одна!

Фото з офіційної фейсбук-сторінки Ольга ВАЩУК.

«Хлопці – чуйні, працьовиті, відповідальні», – так охарактеризувала бригаду голова Камінь-Каширської РВА Ольга Ващук.

Козаки з Полісся відбудовуватимуть Січеславщину

Чергова робоча бригада з Камінь-Каширського району відбула в місто Дніпро для проведення відновлювальних робіт після російських обстрілів

Богдана КАТЕРИНЧУК

У її складі – представники різних конфесій, яких об'єднала спільна справа. Вони працюватимуть у регіоні, котрий щоденно потерпає від ворожих обстрілів. Тож підмога у проведенні відновлювальних робіт дуже потрібна.

«Пишаюся, що країни завше відгукується, коли плануємо такі

поїздки. Хоча й самі ризикують власним життям. Хлопці – чуйні, працьовиті, відповідальні», – написала на своїй офіційній сторінці голова Камінь-Каширської РВА Ольга Ващук, висловивши, за традицією, їм вдячність поіменно. Тож адресується подяка Вадимові Шпіруку, Миколі Лавренюку, Максимові Шніту, Миколі Мосюку, Миколі Романюку, Андрію Романюку, Валентині Карпюку, Ігорю Кутьку. ■

■ Добра справа

Подарував рідному селу 28 вуличних ліхтарів

Є люди, які не просто живуть у своєму селі, а щоденними вчинками допомагають робити його кращим

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Камінь-Каширська міська рада висловлює щирі вдячності жителю села Велика Глуша Юрію Харчику. У рідному селі його знають не лише як висококваліфікованого стоматолога, а й як небайдужу людину з великим серцем, котра

завжди готова підтримати добру справу.

Пан Юрій неодноразово долучався до благодійних ініціатив, він ніколи не стоїть осторонь, коли потрібна поміч. У непростий час війни він також допомагає українським військовим, фінансово підтримуючи Збройні Сили України.

Фото з фейсбук-сторінки Камінь-Каширської міської ради.

«Нехай добро, яке Ви робите для людей, повертається сторицею», – кажуть земляки Юрію Харчику.

■ Пульс тижня

Завдяки таланту і небайдужості зібрали понад 9 тисяч для захисників

Працівники Маневицького центру культури та дозвілля продовжили благодійний концертний тур «Наближаємо Перемогу разом!»

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Цього разу творчі заходи відбулися у селах Будки та Лісове. Аматори сцени підготували програму з українських патріотичних пісень, літературних композицій та фольклорних творів. Місцеві мешканці не лише насолоджувалися концертною програмою, а й долучалися до доброї справи – підтримки українських військових. Завдяки небайдужості глядачів вдалося зібрати понад 9 тисяч гривень на потреби Збройних Сил України. ■

Один із загиблих – захисник України Петро Шепелюк...

Уночі 11 червня в селі Нові Червища Камінь-Каширського району сталася пожежа в дерев'яному житловому будинку, під час якої вогонь забрав життя двох чоловіків

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Сигнал про загоряння, повідомляють рятувальники, надійшов на лінію «101» о 03:34. До ліквідації пожежі залучили підрозділи ДСНС та місцеві пожежні команди з навколишніх сіл. Попередньо, причиною загоряння стала небережність під час куріння. Обставини загибелі встановлюють.

За інформацією Камінь-Каширської районної військової адміністрації, відомо, що під час пожежі, яка сталася в селі Нові Червища, загинув захисник України Петро Шепелюк. Для родини – це подвійне горе, адже внаслідок загоряння зупинилося серце і його брата – Анатолія Шепелюка. У районі було оголошено триденну жалобу. ■

А канабіс заховав у продукти харчування...

Наркоділка, який переслав заборонену речовину у Маневицьку колонію, взяли під варту

Наталія МУРАХЕВИЧ,
речниці прокуратури Волині

За процесуального керівництва прокурорів Камінь-Каширської окружної прокуратури 22-річному жителю міста Луцька повідомлено про підозру у незаконному придбанні, зберіганні, пересиланні з метою збуту та збуті наркотичних засобів у місця позбавлення волі (ч. 2 ст. 307 Кримінального кодексу України).

Встановлено, що чоловік незаконно придбав канабіс та згодом через поштового оператора надіслав його, сховавши у продукти харчування, у Маневицьку виправну колонію. Наркотичний засіб виявили та вилучили під час огляду посилок працівники установи виконання покарань.

Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. ■

«Він ніколи не стоїть осторонь, коли потрібна поміч.»

нішою та комфортнішою для мешканців.

«Щиро дякуємо Юрію Харчику за його добротність, активну громадянську позицію та любов до рідного краю. Нехай добро, яке ви робите для людей, повертається сторицею, а поруч завжди будуть міцне здоров'я, родинне тепло, Божа опіка та мирне небо над Україною», – йдеться на фейсбук-сторінці Камінь-Каширської територіальної громади. ■

Газетний серіал

Навіть «мільон і штирнадцять тисяч» не здатні перемогти любов у Великій Груші.

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Закінчення.
Початок – на с. 16

Остап ЧЕРЕШНЯ
(у співпраці
з Мурчиком-Копілотом)

ДОРОГА ДО ПРАВДИ

Ніхто тієї ночі толком не спав.

Парасці снилося, що над Великою Грушею літають банківські картки.

Палажці – що її сватають одночасно Левко і Бред Пітт, причому Бред Пітт ревнує. Омеляну – що його «Запорожець» прийняли на службу в інкасатори й присвоїли звання капітана.

А Мурчикові снилася ковбаса.

І тільки Левко не спав.

Сидів на лавці.

І дивився в темряву так, ніби там ховався не місяць, а відповідь.

– Не подобається мені це, – сказав він уранці.

– Що? – насторожилася Параска.

– Те, що хтось дуже хоче, щоб мене боялися.

– А я тебе й так трохи боюся, – чесно зізнався Омелян.

– Чого? – здивувався Левко.

– Бо ти розумний.

Палажка аж пирснула: – Омеляне! Ти вперше в житті сказав комплімент чоловікові!

Мурчик позіхнув:

– **Висновок: коли Омелян називає когось розумним – це вже майже державна нагорода.**

ГАЛЯ ДИВИТЬСЯ В КОРИНЬ

Галя Забалувана зустріла гостей так, ніби чекала їх ще з позавчора.

– Ну, заходьте, Шерлокі поліські, – сказала вона. – Бо я вже й пиріжків напекла.

– Галинко, тут не до пиріжків, – тяжко зітхнула Параска.

– Це для тебе не до пи-

ріжків. А для Омеляна завжди до пиріжків.

Омелян скромно опустив очі.

– З вишнями? – тільки й спитав.

«**Господи милостивий! Оце так доля! Гроші перший раз у житті потрапили в банк – і вже сидять!**»

– З вишнями.

– Тоді життя ще має сенс.

Галя вислухала всіх.

Від початку.

Про дрон. Про гроші. Про маски. Про Вареника. Про Івана. Про аноніма. Про шепелявого. Про білорусь.

І навіть про заставу Єрмаку.

А потім важко зітхнула:

– Господи, які ж ви всі дурні...

Навіть Мурчик перестав умиватися.

– Які гроші? Який марш-

рут? Який Левко?

– А коптер? – аж підскочила Параска.

– А чоловік із погрозами? – насторожився Вареник.

– А любов? – тихо спитав Левко.

– А пиріжки? – не відставав Омелян.

– Є пиріжки! – розсердилася Галя. – Але дурість ваша більша!

І тут вона подивилася на Левка.

Довго.

Так довго, що Палажка аж окуляри зняла.

– Та знаю я тебе, чоловіче...

Левко здригнувся.

– Звідки? – Бо колись через тебе вже одна жінка мало не

втопилася від кохання.

Палажка мало не впустила окуляри.

Параска перехрестилася.

А Омелян перестав жувати. Що вже саме по собі було дивом.

– Галинко, не починай, – почервонів Левко.

– Не перебивай старших, – відрізала Галя.

І тихо сказала:

– Ти ж із Завалля.

Тиша впала така, що було чути, як муха на вікні передумала дзиччати.

– Звідки ти знаєш? – ледь чути спитав Левко.

– Бо я тебе ще хлопчиком пам'ятаю.

– Матінко Божа! – скрикнула Параска.

– То він не чужинець?!

– мало не закричала Палажка.

– Чужинець? Та він у дитинстві у нашому ставку карасів руками ловив!

КОЛИ ПРАВДА САМА ПРИЙХАЛА

І саме тоді у двір заїхала поліцейська машина.

– Знову?! – аж присіла Параска.

– Я вже не переживу! – простогнав Омелян.

– А пиріжки? – схопилася Галя.

Із машини вийшов Вареник. А за ним двоє поліцейських. І ще один чоловік.

У кайданках. Шепелявий.

Той самий.

– Взяти, – усміхнувся Вареник.

– Хто це? – прошепотіла Палажка.

– Двоюрідний брат того прикордонника, який переправляв людей через білорусь.

– А гроші? – одночасно спитали всі.

– Гроші мали впасти біля старої сосни.

Але оператор коптера був такий самий геній, як Омелян.

– А чого одразу я?! – образився Омелян.

– Бо навіть дрони від людської дурості не застраховані, – усміхнувся Вареник.

І тут Параска аж схопилася:

– Петре, а наш мільон?!

– І штирнадцять тисяч!

– підказав Омелян.

– І штирнадцять тисяч, – кивнула Параска. – Бо мільон без штирнадцяти

тисяч – то вже не те.

Вареник засміявся:

– Та нікуди він не дівся.

– Як не дівся? – насторожилася Палажка.

– Лежить у «Полісся-Банку».

– У банку?! – аж присіла Параска.

– У банку, – кивнув дільничний. – Під арештом як речовий доказ.

– Господи милостивий! – схопилася за серце Параска. – Оце так доля!

Гроші перший раз у житті потрапили в банк – і вже сидять!

– Зате не під буряками, – буркнув Омелян.

– І не в погребі, – додала Палажка.

– І не в Триндичихи, – сказав Левко.

– Бо там би вже й речових доказів не знайшли, – засміявся Вареник.

Мурчик поважно обливав лапу.

– **Висновок: коли гроші лежать у «Полісся-Банку» – спить село. Коли під буряками – не спить навіть кіт.**

– А далі що? – тихо спитала Палажка.

– А далі – суд, – сказав Вареник. – І якщо все підтвердиться, то після вироку ваш «мільон і штирнадцять тисяч» підуть туди, куди ви й хотіли їх віддати.

– На ЗСУ? – аж випрямився Омелян.

– На ЗСУ.

Запала тиша.

Тепла. Світла. Така, що навіть муха на шибці передумала дзиччати.

І саме тоді Галя Забалувана загадково посмінулася.

Бо вона одна знала, що історія Левка і Палажки... І Параски... Тільки починається.

А ще вона знала те, про що поки що не здогадувався навіть сам Левко.

І чого не витримав би Омелян, якби почув.

І що змусило б Параску тричі перехреститися, Палажку – зняти окуляри, а Мурчика – вперше за багато років забути про ковбасу.

Але Галя мовчала.

Бо деякі правди, як добре домашнє вино, мають вистоятися.

І десь над Великою Грушею тихо дзиччав джміль.

А, може, й доля.

Далі буде. ■

Усміхніться!

Приходить чоловік у відділок поліції:

– Начальнику, у мене теця зникла, вже три дні вдома немає!

– Добре, пишть заяву. Але сподіваюся, ви готові до найгіршого?

– Ой, пане поліцейський... Невже вона повернеться?!

красиво! А тепер неси те, що ми будемо їсти.

– Куме, а яка різниця між закоханим чоловіком і одруженим?

– О, велика, куме! Закоханий не знає, що сказати, а одруженому вже не дають слова мовити!

Урок мови. Вчителька каже:

– Вовочко, склади речення з прислівником «непристойно».

Вовочка думає секунду й видає:

– Наш сусід Микола непристойно багатий для людини, яка працює простим сторожем на складі згущеного молока!

– Люба, це дуже

ПП БУРМАКА Н.П.
20, 27 червня; 4 липня.
ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**
лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ
Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясояєчку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індики "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підростки.
Комбікорм для всіх видів птиці та тварин.
Діє безкоштовна доставка.
Тел.: 050 488 77 71, 067 634 83 34 (Наташа); 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Люда); 067 119 53 13 (Віка); 075 408 77 71 (Ірина); 096 832 20 58, 099 627 88 55 (Світлана).

**ПАНСІОНАТ «БЛАГОДАТЬ»
ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:**

**ДОГЛЯДАЛЬНИЦЮ
ЗА ЛІТНІМИ
ЛЮДЬМИ, КУХАРЯ,
МЕДСЕСТРУ ТА
ПРИБИРАЛЬНИЦЮ.**

**ЗАРОБІТНА ПЛАТА:
15 000 – 35 000 грн
(1000 грн/доба)**

Графік: вахтовий період.

МИ ПРОПОНУЄМО:
► Безкоштовне харчування та проживання;
► Бонуси та премії; ► Комфортні умови роботи;
► Дружній колектив і підтримку на етапі адаптації.

Тел. 098 85 96 872

■ Футбол

Зрадник ТИМОЩУК: «Ставлення до мене нинішньої влади моєї країни не зміниться»

У час, коли набирає обертів Чемпіонат світу з футболу-2026, ми змушені давати слово цьому манкурту, аби наші читачі знали позицію цього манкурта. Але не сподівайтесь на диво: йому навіть не вистачило мужності закликати зупинити війну росії проти України

Талант прославив Анатолія Тимощука. Але люди запам'ятовують не тільки гру, а й вибір. Особливо в час найбільшої біді для країни.

ся, що не очікує на теплість у стосунках з нинішньою українською владою.

«Розумію, що в нинішніх реаліях ставлення до мене нинішньої влади моєї країни не зміниться. Тільки людину не можна поз-

бавити того, що вона заробила своєю працею та прагненням до перемоги на футбольному полі».

Він пояснив, за що конкретно йому свого часу дали звання заслуженого майстра спорту.

«Звання заслуженого майстра спорту

України мені взагалі присвоїли за перемогу «Зеніта» в Кубку УЄФА».

Тимощук заявив, що завжди грав за українські команди з максимальною самовіддачею і впевнений, що ніхто не може відібрати у нього його регалії.

«І в «Шахтарі», і в «Зеніті», і в національній збірній віддавав себе футболу повністю. Позбавляти мене того, що було зароблено за довгу кар'єру, ніхто не мав права. Перш за все, – тренерської ліцензії, що дозволяє працювати у футболі».

47-річний фахівець вважає, що суд у Лозанні зробив правильно, підтримавши його позицію і захистивши його ім'я.

«Радий, що CAS став на мій бік і справедливості перемогла. Для мене це було питання честі та гідності».

ЯКІ ЩЕ ПОКАРАННЯ ОТРИМАВ ТИМОЩУК В УКРАЇНІ?

У січні 2023 року до Анатолія Тимощука рішенням РНБО України було застосовано персональні санкції, пізніше його позбавили усіх державних нагород. Також Офіс генерального прокурора повідомив екс-гравця про підозру за частиною 1 статті 111-2 Кримінального кодексу України (пособиство країни-агресору).

Олександр КАЛІНІН, ukfootball.ua

Зрадник із Луцька Анатолій Тимощук відреагував на виграні у грудні 2024-го року Спортивний арбітражний суд у Лозанні (CAS) щодо позбавлення його нагород та регалій з боку Української Асоціації футболу у 2022 році за мовчання щодо війни в Україні.

Анатолій Тимощук, який із 2017 року працює асистентом у тренерському штабі санкт-петербурзького «Зеніта», в інтерв'ю РІА «Новості» зізнав-

Тимощук заявив, що ніхто не може відібрати у нього його регалії.

1 тур				
Група А:	Мексика – ПАР	2:0	Пд. Корея – Чехія	2:1
Група В:	Канада – Боснія та Герцеговина	1:1	Катар – Швейцарія	1:1
Група С:	Бразилія – Марокко	1:1	Гаїті – Шотландія	0:1
Група D:	США – Парагвай	4:1	Австралія – Туреччина	2:0
Група E:	Німеччина – Кюрасао	7:1	Кот-д'Івуар – Еквадор	1:0
Група F:	Нідерланди – Японія	2:2	Швеція – Туніс	5:1

■ Місцева копанка

У Ковелі сталася справжня сенсація

Місцеві «залізничники» подужали «будівельників» з Луцька

Петро ПАС

Минулої суботи супербитвою у Ковелі стартував 7-ий тур Чемпіонату Волині з футболу-2026.

І приніс він сенсаційний результат, адже господарі згадали славні футбольні часи на берегах Турії і не допустили «будівельників» з Луцька до «муру» своїх воріт. Натомість Олександр

Здробилко має усі підстави розповідати колись своїм внукам, як вони перемагали «древній Лучеськ».

Футбол. Чемпіонат Волині. 7-ий тур. ФЦ «Ковель» (Ковель) – ЛСТМ 536 (Луцьк) – 1:0 (Олександр Здробилко, 26 хв.).

Тим часом через дві години у «княжо-

му» Володимирі в дербі Прибужжя господарі негостинно

Господарі згадали славні футбольні часи на берегах Турії і не допустили «будівельників» з Луцька до «муру» своїх воріт.

зустріли «шахтарів» із Нововолинська, адже уже в першому

таймі гості тричі діставали м'яч із сітки власних воріт.

І хоч у другому рахунок не змінився, реванш більш ніж

здався, адже в Нововолинську у першому колі теж не з хлібом-сіллю зустрічали володимирчан, перемігши їх 3:1.

ФК «Володимир» (Володимир) – ФК «Шахтар» (Нововолинськ) – 3:0 (1:0 – Олександр Халик, 7 хв.; 2:0 – Вадим Видихай, 23 хв.; 3:0 – Олександр Штунюк, 37).

Матч ФК «Тростянець» – «Адреналін U-19» (Луцьк) відбувається в резервний день.

Результати попереднього 6-го туру: ФЦ «Ковель» – ФК «Володимир» – 1:1, «Шахтар» – ФК «Тростянець» – 0:2, ЛСТМ 536 (Луцьк) – «Адреналін U-19» (Луцьк) – 6:0.

■ Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

7					1	9	3
	8	3	9	7		6	2
5		2	1		3	7	
6		4		3	9		5
8	2		5			9	3
9	3			8	1	4	6
4		8	6	2		3	7
2			3	1	7		8
		7					2

Відповіді на судоку за 10 червня.

9	2	6	5	1	7	8	3	4
1	3	8	2	6	4	5	7	9
4	5	7	3	8	9	6	1	2
6	9	3	4	2	1	7	5	8
2	7	1	6	5	8	9	4	3
5	8	4	7	9	3	1	2	6
3	1	9	8	4	5	2	6	7
7	6	5	9	3	2	4	8	1
8	4	2	1	7	6	3	9	5

У 27-річного уродженця села Озірці на Горохівщині Дмитра Янчука (на фото) – найкраща у світі подача! За чотири матчі Ліги націй Дмитро своєю «гарматою» здобув уже 13 «ейсів» і впевнено очолює рейтинг Ліги Націй.

Натомість збірна України в турнірі прогала Японії (0:3) і Польщі (2:3), перемогла Китай (3:1) та Кубу (3:0) – і з 7 очками перебуває на 8-му місці з 17-ти команд.

■ Увага, конкурс!

Яскравий красень, тато-годувальник і тезка-страшилка для путіна!

Виявляється, і самки, і самці фламінго годують своїх пташенят не рибкою чи зерном, а особливою поживною рідиною – «зобним молочком»

Грицько ГАРБУЗ

Ця червона речовина, багата на білки й жири, виробляється в зобі (частині горла, що входить до травної системи) дорослого фламінго і передається пташеняті з дзьоба в дзьоб.

Саме тому на відео чи фото це іноді виглядає дивно, ніби дорослий птах «кров'ю» годує малого, але насправді це нормальне природне годування...

До речі, фламінго народжуються не рожевими, а сірими або білими. Рожевий колір з'являється через їжу – водорості та дрібних рачків, багатих на каротиніди. Самі ці факти й надихнули мене заховати від вас «полум'яного птаха», на честь якого назвали страхотливу ракету для злого карлика путіна з імперії зла.

А, щоб наші нові читачі зрозуміли принцип нашого конкурсу, нагадаємо ще раз попереднє завдання.

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-7

Друзі, сьогодні ми заховали фото тварини. Красивої.

А вийти на нього допоможе такий асоціативний ряд: «догори дригом»; «знаряддя» у Країні Див»; «сила»; «Кошей» для «Імперії зла»; «молочний тато»; «швидкість», «Світлана Соколова»; «зоопарк»; «частина тіла виконує роль сита»; «відстань»; «часто на фото нагадує героя "Острова скарбів"»...

Чиє зображення знаходиться у гранатобузі?

Як ви вже здогадалися, за цим асоціативним рядом ми заховали в завданні №7 птаха фламінго. Хто з наших читачів вказав правильну відповідь, ви дізнаєтеся вже на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (зайти на неї можна за цим QR-кодом:)

Для тих, хто вперше приєднався до нашого конкурсу, нагадаю, що принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?».

Умови інтелектуального чемпіонату – «Гарбузяче літечко-2026» – такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. **За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.**

Хто здобуде найбільше балів протягом 12 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Гарбузяче літечко-2026» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунок: здобутий 1 бал = 100 гривень. Тож приєднуйтеся до нас – не пошкодуєте!

«ГАРБУЗЯЧЕ ЛІТЕЧКО-2026» – 3

Друзі, сьогодні ми заховали від вас фото знаменитості, яку ви точно бачили сьогодні. Або чули про неї. А виведуть на неї фрази, що асоціюються з її ім'ям: «європейський політик», «має кашкет, але досі ходить без штанів, зате з характером», «популярні тварини в поезіях Тараса Шевченка», «тезка сина», «побратим і суперник знаменитої мишки», «кукурудзяний шовк, укладений за власною конституцією», «тезка того, хто налякав Голлівуд у фільмі "Гелловін"», «неевропейський політик».

То хто ж цього разу причаївся у гранатобузі? Слово-відповідь треба надіслати до 27 червня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Паланиця» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Присланих вам пошуків без повітряних тривог!

І не забудьте передплатити нас на 2-ге півріччя 2026 року!

РЕКЛАМА

ПИЛОМАТЕРІАЛИ ВІД ВИРОБНИКА!

ВИГІДНА ЦІНА!

Будматеріали: Дошки (обрізні, необрізні), балки, крокви, рейки монтажні.

Столярні: Сухі дошки камерної сушки (сосна, вільха, ясен, клен та ін.).

Додатково: Дрова (відходи виробництва). **БЕЗ ПОСЕРЕДНИКІВ. ОРГАНІЗУЄМО ДОСТАВКУ** (вартість розраховується індивідуально).

Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505

■ На поворотах долі

Таємниця квітів діда Миколи

Закінчення.
Початок – на с. 16

Зореслав СТОЖАР

дивна річ: багато хто потім повертався. Один приносив цукерки.

– Діду Миколо, вона погодилася піти зі мною на каву!

Другий світився так, ніби сам став соняхом.

– Ми вже заручилися!

А молода жінка якось прийшла з немовлям на руках і сказала:

– Це через ваші тюльпани ми з чоловіком помирилися. Якби не вони, може, й сім'ї вже не було б.

На ринку жартували, що квіти діда Миколи приносять кохання. Що його букети не просто пахнуть – вони вмюють говорити замість тих, у кого тремтить голос. Що в кожній його гвоздиці, лілії чи кожному чорнобривці захована якась таємна сила.

А дід тільки хитав головою.

– То не квіти, – казав. – То люди ще не зовсім розучилися любити.

«КВІТИ ТРЕБА ПРОДАВАТИ НЕ РУКАМИ, А СЕРЦЕМ...»

Та ніхто не знав, чому він стоїть тут щодня – у спеку, дощ, сніг і вітер.

П'ятдесят років тому на цьому самому місці квіти продавала його дружина – Ганна.

Вона була така гарна, що навіть троянди біля неї, казали, соромилися розквітати. Сміялася дзвінко, завжди влітала у волосся маленьку квітку й ніколи не відпускала покупця без доброго слова.

– Квіти треба продавати не руками, Миколо, а серцем, – казала вона чоловікові. – Бо люди несуть їх туди, де словами вже не справляються.

Він тоді працював водієм. І

Після смерті дружини дід Микола став на її місце – і відтоді кожен його букет ніби несе людям надію на любов.

щодня після рейсу приходив до неї на ринок. Не допомагати – просто подивитися, як вона живе серед квітів. Ганна сміялася:

– Ти мене так пильнуєш, ніби я не жінка, а державна таємниця.

– А ти і є моя таємниця, – відповідав він. – Тільки не державна, а сердечна.

Вони прожили разом недовго. Лише десять років. Без великих статків, без власного авто, без моря щоліта. Зате мали хату, сад, дві лавки під вишнею і таку любов, що сусіди казали: «Ці двоє

навіть мовчать удвох гарно».

А потім одного осіннього ранку Ганна не повернулася додому.

На дорозі біля ринку сталася аварія. Її квіти розсипалися по мокрому асфальту. Хризантеми, жоржини, айстри... Люди потім ще довго згадували: ніби не жінка загинула, а цілий сад упав на землю.

Микола того дня постарів одразу на багато років.

Перший тиждень він не виходив із хати. Сидів біля вікна й дивився на порожню лавку під вишнею. На столі стояла остан-

ня Ганнина квітка – біла айстра. Вона в'янула повільно, ніби не хотіла залишати його самого.

На дев'ятий день Микола вдягнув чисту сорочку, узяв Ганнині відра, купив у сусідки квіти й пішов на ринок.

– Ти куди? – питали його.

– На її місце, – відповів.

І – став.

Спершу люди підходили мовчки. Купували квіти, а самі витирали очі. Микола теж майже не говорив. Тільки кожен букет складав так, ніби зав'язував вузлик між землею і небом.

«ЦЕ – ДОРОГА ДО СЕРЦЯ»

...Минали роки. Змінювалися продавці, вівіски, ціни, мода на букети. Замість простих айстр троянди, замість газетного паперу – блискучу обгортку. А дід Микола все одно клав у кожен букет щось просте: гілочку м'яти, польову ромашку, чорнобривець чи кілька колосків.

«Коли серце довго пам'ятає одну людину, його доброта може стати щастям для багатьох інших.»

– Навіщо це? – питали.

– Щоб квіти пам'ятали землю, – казав він.

Одного разу до нього підійшла дівчина років двадцяти. Вона довго стояла, дивилася на букети й не могла вибрати.

– Для кого? – тихо спитав Микола.

– Для себе, – відповіла вона і спробувала всміхнутися. – Мене сьогодні покинули.

Дід узяв кілька білих ромашок, сині волошки й одну маленьку рожеву троянду.

– Оце вам.

– Чому така маленька?

– Бо велика любов не завжди

приходить великою квіткою. Інколи вона спершу ледь тримається на стеблі.

Дівчина заплакала просто біля його ятки. А Микола не втішав гучними словами. Лише подав хустинку й сказав:

– Не бійтеся. Серце після болю не ламається назавжди. Воно просто вчиться цвісти інакше.

Через два роки вона прийшла з чоловіком.

– Це – він, – сказала, показуючи на діда. – Це він тоді дав мені квіти, після яких я повірила, що ще буду щаслива.

Микола усміхнувся. А ввечері, коли ринок спорожнів, довго сидів біля своїх відер і шепотів:

– Чуєш, Ганнусю? Твої квіти й досі людей зводять.

...Тепер він приходив на ринок повільно. Інколи спирається на палицю. Молодші продавці просять:

– Діду Миколо, та відпочивайте вже. Скільки можна?

А він тільки поправляє кепку.

– Поки руки пам'ятають квіти, а серце – її, доти можна.

У нього купують букети на перше побачення, на весілля, на примирення, на річницю, на «просто так». І кожному він дає щось своє: комусь – троянду, комусь – айстру, комусь – скромну ромашку, яка часто говорить більше, ніж найдорожчий букет.

Кажуть, якщо купити квіти в діда Миколи з чистим серцем, вони обов'язково приведуть до любові.

Може, й правда.

Бо в кожній пелюстці там живе Ганнина усмішка. У кожному стеблі – Миколина вірність. А в кожному букеті – тиха надія, що навіть після найчорнішої втрати життя все одно знаходить спосіб розквітнути.

І коли на ринку пахне свіжими квітами, старий Микола дивиться кудись понад людські голови, туди, де небо торкається дахів, і тихо каже:

– Бери, дитино. Це не просто квіти. Це – дорога до серця. ■

■ Корисні поради

Чи безпечно спати у навушниках?

Дуже гучний звук може завдати шкоди слуху вже за 15 хвилин

Василь ШУМ

Багато людей хочуть заснути, слухаючи щось заспокійливе, просто для зняття стресу. Але... Сон у навушниках може негативно впливати на організм. Тривале використання їх уночі здатне спричинити подразнення слухового каналу, підвищувати навантаження на слух і навіть порушувати природні фази сну.

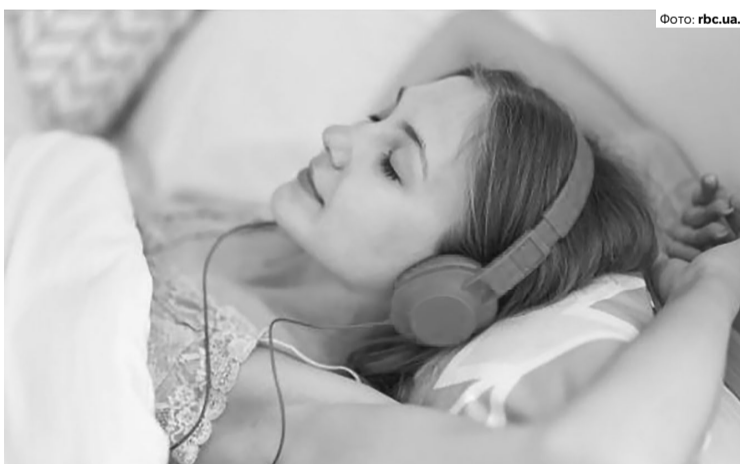
ЯКУ ШКОДУ МОЖУТЬ ЗАВДАТИ НАВУШНИКИ:

Пошкодження слуху. Прослуховування музики на високій гучності протягом тривалого часу після того, як ви заснули, може пошкодити слух. Дуже гучний звук може завдати шкоди слуху вже за 15 хвилин.

Накопичення вушної сірки. Навушники розміщуються безпосередньо у слуховому проході, що може проштовхувати вушну сірку глибше всередину. Це може призвести до тимчасової втрати слуху, дзвону або відчуття закладеності у вухах.

Ризик інфекції. Сон у навушниках, особливо після душу, може затримувати вологу у слуховому проході. Таке середовище ідеально підходить для росту бактерій, що збільшує ризик інфекцій.

Дискомфорт. Якщо ви спи-

Якщо у вашій спальні гучно через вуличний рух або хрюпіння партнера, навушники можуть допомогти створити тихішу атмосферу, щоб ви могли легше заснути. Але не зловживайте цим...

те на боці, навушники можуть тиснути на вухо протягом ночі та викликати біль і подразнення. Це особливо актуально, якщо ви використовуєте неправильні навушники, які з часом можуть пошкодити шкіру у слуховому проході.

ПОРАДИ ДЛЯ БЕЗПЕЧНОГО ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

Зменште гучність – вона має бути достатньо низькою, щоб хтось поруч міг з вами розмовляти і ви все одно його чули.

Обмежте час прослуховування – використовуйте таймер, щоб музика чи звуки вимикалися після того, як ви засинаєте.

Пропустіть режими шумозаглушення – здатність чути

«Багато людей хочуть заснути, слухаючи щось заспокійливе, просто для зняття стресу. Але...»

навколишній світ може бути важливою для безпеки, особливо у разі надзвичайних ситуацій **Тримайте їх у чистоті** – з часом навушники накопичують вушну сірку, піт, шкірний жир та бруд. Це накопичення може містити бактерії, які збільшують ризик подразнення та інфекції. Намагайтеся чистити навушники принаймні раз на тиждень. ■

■ Записуйте рецепт!

Ця хрустка літня закуска, яка готується буквально за добу, стане вашою фішкою.

Малосольні огірки на мінералці без оцту

У сезон свіжих овочів особливо популярними стають легкі та швидкі домашні закуски

Уляна ВІНОГРАДОВА, blik.ua

Малосольні огірки вже давно вважаються класикою української кухні, а цей рецепт дозволяє приготувати їх без оцту, зберігши природний смак і хрусткість овочів. Ним поділилася користувачка TikTok Ксенія.

Секрет рецепта – використання силь-

«Завдяки мінеральній воді огірки швидше просолюються, залишаються пружними та набувають особливого свіжого смаку.»

ногазованої мінеральної води. Завдяки їй огірки швидше просолюються, залишаються пружними та набувають особливого свіжого смаку.

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 700 г огірків;
- 1 пучок кропу;
- 1 ст. ложка солі;
- 10 горошин чорного перцю;
- 3 зубчики часнику;
- кілька скибочок лимона;

• 500 мл сильногазованої мінеральної води.

СПОСІБ ПРИГОТУВАННЯ

Спочатку в огірки необхідно зрізати кінчики з обох боків – це допоможе їм швидше увібрати розсіл і спеції.

У контейнер або глибоку ємність викладіть огірки, кріп, перець горошком, подрібнений часник і шматочки лимона.

Після цього залийте все холодною сильногазованою мінеральною водою та додайте сіль. Ємність накрийте кришкою (або плівкою) і поставте до холодильника на 24 години. Уже наступного дня огірки будуть готові до подачі.

Закуска чудово смакує з молодою картоплею, м'ясними стравами і є легким доповненням до літнього обіду. ■

■ Несподіваний поворот

Не для того, щоб почути оплески...

Фото: Фейсбук-група «Життя, яке воно є».

«Колись, як станеш на ноги й матимеш змогу, ти так само виручиш когось іншого. Тільки так цей світ і тримається купи».

Мене звали Оксана, мені 43 роки. Минулого вівторка біля каси в нашій аптеці я стала свідком історії, яку досі не може викинути з голови

Оксана ПОДРОЖНИК, фейсбук-група «Життя, яке воно є»

Язаскочила туди після роботи, щоб купити звичайні-сінькі паперові серветки та якийсь цитрамон від головного болю. Прості побутові закупи, як у багатьох під вечір.

Була шоста година. В аптеці яблуку ніде було впасти: заклопотані матусі, малеча, яка тормозить маму за поділ пальта, втомлені після зміни чоловіки, що чекають на свої ліки, і сивенький дідусь, який кризь маленьку лупу ретельно роздивлявся написи на коробочках.

Прямо переді мною в черзі стояв підліток – років шістнадцяти, може, сімнадцяти. Високий, ніяковий, плечі по-дитячому втягнув. У руках у нього тремтіли балончик від астми та затерта банківська картка.

Провізор просканував ліки, і на екрані висвітилася сума: 1250 гривень.

Хлопець аж побілів. Він розгублено дивився то на екран, то на свою картку, то знову на ціну. І таким тихим, беззахисним голосом, від якого в мене серце стислося, промовив: – Я... я думав, воно дешевше коштує.

У Луцьку відновили викрадену раніше скульптуру кликуна Книжка (на фото). Зустрітися з Книжком-молодшим можна біля Луцького національного технічного університету за адресою: вул. Львівська, 75. Ініціатором відновлення виступили представники технічного університету. Фігуру відтворили за оригінальним макетом скульпторки Ніки Музичко.

За легендою, один із луцьких кликунів у середньовіччі вирізняв любов'ю до читання, за що й отримав таке прізвисько. У той час книги були великою цінністю і доступні переважно заможним людям, монастирям та університетам.

Фото: surplina media

Він без жодних вагань приклав до терміналу свою пенсійну картку.

Коли апарат видав чек, підліток ледь чуто прошепотів:

– Я вам усе поверну, чесне слово, я знайду вас і віддам гроші.

Але старий лише похитав головою:

– Ти мені нічого не винен, синку. Моя покійна дружина теж мала сильну астму. Кожної ночі, коли вона задихалася, я віддавав би все золото світу, аби хтось просто забрав у неї цей пекельний страх перед браком повітря.

Він на мить замовк, і його голос помітно здригнувся:

– Її вже немає зі мною. Тож тепер я допомагаю тим, кому можу. Поки маю сили.

В аптеці раптом стало так тихо, що було чути власне дихання. Навіть ті люди, які кудись шалено поспішали, замерли й перестали шурхотіти пакетами. Світ наче занімів.

Хлопець зміг витиснути з себе лише одне:

– Дякую вам... Дуже дякую. Дідусь повільно розвернувся і пішов до виходу, спираючись на свою стару сумку на коліщатках.

Трохи пізніше, уже на парковці, я випадково побачила його в машині. Він сидів за кермом, безсило опустивши на нього чоло. Здавалося, у його старечих грудях у цю хвилину міцно обійнялися невимовний біль утрати та безмежна людська доброта.

Кожної ночі, коли вона задихалася, я віддавав би все золото світу, аби хтось просто забрав у неї цей пекельний страх перед браком повітря.

Хлопець зовсім знітився: – У мене на картці всього вісімсот гривень... А можна... можна прибрати щось із чека?

Він не встиг договорити, як у розмову втрутився той самий дідусь із лупою. Він спокійно ступив уперед і сказав:

– Я доплачу решту.

Хлопець злякано озирнувся: – Ой, ні-ні, дідусю, дякую, але не треба... Все добре, я щось придумаю...

Старий лагідно перебив його: – Тобі ж треба чимось дихати, правда? Тож не сперечайся і дозволи мені допомогти.

В очах хлопчини миттєво заблищали сльози:

– Я просто перший місяць як сам за свої гроші купую речі... Мама сьогодні в нічну зміну працює... Я не хотів її турбувати й сіяти паніку.

Дідусь посміхнувся йому з такою неймовірною батьківською ніжністю, яку я не забуду ніколи:

– Ти нікого не турбуєш, хлопче. Колись, як станеш на ноги й матимеш змогу, ти так само виручиш когось іншого. Тільки так цей світ і тримається купи.

Він зробив це не для того, щоб почути оплески. І не для того, щоб удавати з себе героя. Він допоміг просто тому, що любов нікуди не зникає, коли людина помирає. Вона не вивірюється. Вона просто шукає собі нове русло, нове місце, щоб жити далі.

ІСТИНА ПРОСТА, ЯК ДЕНЬ

На світі є люди, які вміють перетворювати свої найглибші рани на неймовірну ніжність до інших. Люди, які не кричать про своє милосердя на кожному кроці, не чекають на похвалу і не роздумують надто довго... Вони просто бачать чужий біль – і йдуть назустріч.

Уявіть, якби кожен із нас чинив так само. Скільки б чужих тривоги ми змогли загасити, скільки важких каменів зняли б із людських плечей, і наскільки легшим та вільнішим зробили б чийсь кожен наступний подих.

Нашому світові не потрібен зайвий галас і пафос. Йому конче потрібні такі люди, як цей дідусь, – ті, хто тримає любов живою, просто віддаючи її іншим. ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 22 – 28 червня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень підкине вам кілька ситуацій, у яких доведеться діяти швидко, але не гарячкувати. Вашої енергії вистачить і на роботу, і на домашні справи, і ще трохи залишиться на те, щоб когось повчати життю. Та краще не розмахувати порадами, як прапором на мітингу: люди самі знають, де в них болить. У коханні допоможе вміння часно замовкнути. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – неділя.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

У фінансових питаннях варто бути уважнішими: гаманець цього тижня не гумовий, хоч інколи й здається, що він просто сором'язливий. На роботі можливі добрі новини або підтримка від людини, від якої ви цього не чекали. У стосунках не тримайте образу у собі – вона там тільки «товстішає». **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – понеділок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Тиждень буде насичений розмовами, зустрічами й новинами, від яких телефон може втомитися раніше за вас. Ви зможете домовитися навіть там, де інші вже махнули рукою і пішли пити каву. Головне – не розпоршуватися на все одразу, бо від надміру ідей може закрутитися голова навіть у вашого щоденника. У коханні можливі приємні слова, несподівані повідомлення і теплі моменти. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – субота.

РАК (22.06 – 22.07)

Родинні справи можуть вийти на перший план, але не беріть на себе роль рятувальної служби цілодобового чергування. Ви багато можете, та навіть найдобріше серце потребує підзарядки. У стосунках не ховайте почуттів за мовчанкою – близькі не телепати, хоч інколи й удають. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – вівторок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ваші ідеї цього тижня можуть прозвучати голосно й переконливо, тож не соромтеся заявляти про себе. Але пам'ятайте: харизма – це добре, а харизма без делікатності інколи схожа на гучномовець у спальні. У роботі можливі цікаві пропозиції або шанс показати, на що ви здатні. У коханні не вимагайте оплесків за кожен добрий вчинок – інколи найкраща нагорода просто поруч. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – середа.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Настає час, коли ваша любов до порядку знову врятує не лише вас, а й кількох розгублених людей поруч. Добре вдаватимуться справи, пов'язані з документами, грошима, плануванням і наведен-

ням ладу там, де інші вже бачили тільки хаос і пилюку. У стосунках більше тепла – менше перевірок на міцність. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Можливі цікаві знайомства або розмова яка відкриє новий погляд на стару ситуацію. У фінансах не варто піддаватися бажанню купити «щось для душі», бо душа цього тижня може мати дорогий смак. У любові важливо не чекати ідеальності, а цінувати живу людину поруч. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – четвер.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Цього тижня вам краще діяти спокійно, обережно і без зайвих оголошень на весь базар. Не всі плани потрібно одразу виносити на люди – деякі мають дозріти, як добрий борщ під кришкою. У стосунках не підкидайте дров у вогонь ревності, бо потім доведеться гасити не тільки іскри, а й характер. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – неділя.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Гарний час для навчання, поїздок, творчих планів і розмов із людьми, які мислять ширше, ніж інструкція на прасці. Не обіцяйте більше, ніж зможете виконати, бо ваш ентузіазм інколи біжить попереду календаря. У коханні щирість буде сильнішою за будь-які хитрі маневри. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

У роботі можливі відповідальні завдання, але ви з ними впораєтесь, якщо не будете тягнути все самотужки. Дозвольте іншим допомогти – світ від цього не розвалиться. У стосунках найбільше значення матимуть спокій, довіра і прості людські слова. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – субота.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Час, коли з'являться свіжі ідеї, несподівані бажання і потреба щось змінити – хоча б переставити стілець і оголосити це новою ерою. У роботі допоможуть нестандартні рішення, але не забувайте пояснювати їх людям простими словами. У коханні можливі милі сюрпризи і легкий флірт. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – середа.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Гарний період для спокійної роботи, творчості, відновлення сил і розмов із людьми, яким можна сказати правду без страху бути неправильно зрозумілими. Не беріть на себе чужі переживання так, ніби вони записані на ваше ім'я. У стосунках важливими стануть ніжність, довіра і маленькі знаки уваги. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – вівторок. ■

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірна.
Набраний і звернений в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:

вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер

ВДОВИЧЕНКО

Тамара Федорівна

Політики

УЛІЦЬКИЙ

Василь Михайлович

Інформації

ВЛАШИНЕЦЬ

Леся Степанівна

Інтернет-новин

НЕКОЗ Наталія Валеріївна

Передплати і розповсюдження

КОСІНЦЬКА Ольга Олександрівна

Спеціальні кореспонденти

ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович

ІВАНЮК Раїса Іванівна

Літературний редактор

ЗАГАЙКО Катерина Євгенівна

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 K5
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друж офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02497,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8060.

Замовлення № 936.

На поворотах долі

Таємниця квітів діда Миколи

На квітковому ринку його знали всі. Не просто знали – шукали очима між ятками, відрами, целофаном, стрічками й ранковою метушнею. Бо там, у самому куточку, де влітку пахло півоніями, восени – хризантемами, а взимку – морозом і трояндами з теплиць, уже п'ятдесят років стояв дід Микола. Йому було вісімдесят

Зореслав СТОЖАР

«ЙОГО БУКЕТИ НЕ ПРОСТО ПАХНУТЬ – ВОНИ ВМІЮТЬ ГОВОРИТИ»

Худий, трохи зігнутий, у старенькій кепці, з руками, на яких земля давно стала другою шкірою. Він не кричав, як інші продавці. Не нахвалював товару. Не казав: «Беріть, бо дешевше не знайдете». Просто поправляв букети, знімав із пелюсток зайву краплину води й тихо усміхався людям.

«Люди вірили, що в кожній його гвоздиці, лілії чи кожному чорнобривці захована якась таємна сила.»

– Для кого квіти береде? – питав він не з цікавості, а ніби з турботи.

І від того питання люди чомусь розгублювалися. Хтось від-

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

«Візьміть польові. Якщо любить – зрозуміє».

повідав: «Для мами». Хтось: «Для вчительки». Хтось, червоніючи: «Та... є одна дівчина».

Тоді дід Микола довго дивився на квіти, мов радився з ними.

– Оцій дайте ромашки, – казав. – Вона – проста, але серце має добре.

– А тій – айстри. Бо вона горда. Їй треба не розкіш, а пам'ять. – А вам, хлопче, троянди не треба. Візьміть польові. Якщо любить – зрозуміє.

Закінчення історії – на с. 14

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок у «Волині» №№ 39–51 за 2025 рік, №№ 1–6, 10–21 за 2026 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ №32: «ГАЛЯ ЗАБАЛУВАНА ЗНАЄ ВСЕ»

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК У ХАТУ ВЛІТЕЛИ МАСКИ

Минулого вечора у Великій Груші було таке, що навіть старий годинник у Параски на хвилину забув цокати.

Спочатку всі мирно пили чай. Потім над селом загуділо. Потім загриміла хвіртка.

Потім у хату влетіли люди у масках із криком:

– ВСІ НА ПІДЛОГУ!!!
– ДЕ ГРОШІ З КОПТЕРА?!

Палажка мало не проковтнула окуляри.

Омелян так притис до себе табуретку, ніби то був його рідний брат.

Параска прокляла нападників так, що навіть Мурчик, який у

Фотоколаж: volyn.com.ua / chatgpt.com.

Маски знялися – і під ними, зокрема, виявилися дільничний Петро Вареник та листоноша Іван Почуй-Зубрицький.

житті чув усе, закрив вуха лапами.

А Левко тільки примружився. Наче не люди в масках до хати влетіли, а сусіди по сіль заскочили.

Потім маски знялися. І під ними, зокрема, виявилися дільничний Петро Вареник та листоноша Іван Почуй-Зубрицький.

І з'ясувалося, що поліція шукала не гроші. А – Левка.

Бо якийсь шепелявий анонім

повідомив, ніби приїжджий кавалер Палажки – не кавалер, а головний переправник ухлянтів у білорусь, а «мільон і штирнадцять тисяч» – плата за маршрут.

І саме тоді Левко сказав: – Завтра ідемо до Галі Забалуваної.

І ось те «завтра» настало.

Продовження розповіді – на с. 12

Прогноз погоди на Волині з 17 по 24 червня

Середа 17 червня	Четвер 18 червня	П'ятниця 19 червня	Субота 20 червня	Неділя 21 червня	Понеділок 22 червня	Вівторок 23 червня	Середа 24 червня
мін. макс. +11° +22°	мін. макс. +12° +24°	мін. макс. +14° +26°	мін. макс. +14° +27°	мін. макс. +16° +30°	мін. макс. +18° +30°	мін. макс. +18° +25°	мін. макс. +15° +22°

Золоті слова

Фото: glavcom.ua

«Що ще повинен зробити кремлівський антихрист, аби світ усвідомив, що слід рішуче діяти, аби російський терор проти України і самих принципів миру припинився? Пресвята Богородице, зупини ірода!»

(ЕПІФАНІЙ, 47 років, предстоятель ПЦУ, про удар «Шахедом» по святині християнства – Києво-Печерській лаврі).

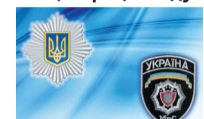

2026 ЧЕРВЕНЬ

Іпатій, Єфрем, Зосим, Леонтій, Охрім, Феодул.

18 Четвер

День дільничного офіцера поліції в Україні.

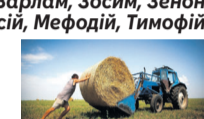

☀ схід – 08:47, захід – ---:-- . Зростаючий півмісяць. 4-й день.

☀ схід – 05:05, захід – 21:34. Тривалість дня – 16:29. Тривалість ночі – 07:31.

19 П'ятниця

День фермера в Україні. День дитячого футболу.

☀ схід – 10:14, захід – 00:21. Зростаючий півмісяць. 5-й день.

☀ схід – 05:05, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:30. Тривалість ночі – 07:30.

20 Субота

20.06. 1993 року футболісти київського «Динамо» вперше стали чемпіонами України.

☀ схід – 11:36, захід – 00:37. Зростаючий півмісяць. 6-й день.

☀ схід – 05:05, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:30. Тривалість ночі – 07:30.

21 Неділя

День літнього сонцестояння. День батька. День гідрографії.

☀ схід – 12:53, захід – 00:51. Зростаючий півмісяць. 7-й день.

☀ схід – 05:05, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:30. Тривалість ночі – 07:30.

22 Понеділок

День скорботи і вшанування пам'яті жертв Другої світової війни в Україні.

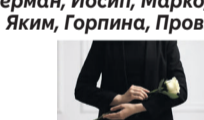

☀ схід – 14:07, захід – 01:03. Перша чверть. 8-й день.

☀ схід – 05:05, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:30. Тривалість ночі – 07:30.

23 Вівторок

День державної служби України. День спецпідрозділу СБУ «Альфа». День вдів. Ніч на Купала.

☀ схід – 15:21, захід – 01:15. Зростаючий опуклий місяць. 9-й день.

☀ схід – 05:05, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:30. Тривалість ночі – 07:30.

24 Середа

День Святого Духа. Різдво Івана Предтечі. Купала.

☀ схід – 16:34, захід – 01:29. Зростаючий опуклий місяць. 10-й день.

☀ схід – 05:06, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:29. Тривалість ночі – 07:31.

Джерело: ukr.net.

Магнітні бурі у червні

Подбайте заздалегідь про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

- ☹ Слабкі: 17, 29, 30.
- 😞 Середні: 21, 27.
- ☹ Сильні: 18, 19, 20, 28.

Подаруйте своїм коханим неймовірні історії!

ВСЬОГО 18 ГРИВЕНЬ НА МІСЯЦЬ!
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»:
60 799.

Місячний і сонячний календарі склад Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».